

32

D. A. G.
SPECIMEN ACADEMICUM,
HISTORICAM DELINEATIONEM
OFFICINARUM
FERRARIARUM
IN
MAGNO PRINCIPATU
FINLANDIA
Sistens,
Qvod,
Suffrag. Ampliss. Reg. Atb. ABOENS. Senatu Philos.
PRÆSIDE
CAROLO FRID.
MENNANDER,
Scient. Nat. PROFESS. Reg. & Ord.
Facult. Philol. h. t. DECANO.
In Audit. max. d. XXVIII Julii, Anni MDCCXLVIII.
Horis ante meridiem convertitis,
Publico Candidorum examini modeste submittit
MICHAEL GRUBB. Stockholmiensis.
MINER. STUDIOSUS.

ABOÆ, Exclud. Joh. KÆMPE, Reg. Acad. Typ.

S:æ R:æ

MA.

Multæqve Fi-

Regii Regni.

COLLEGII REI

PRÆSIDI Ex.

CONSILIARHS

Generosissimis, Nobis

Experien-

MAECE.

PATRONIS &

GRATIOSISSIMIS,

Hoc tirolinum, pretio exiguum, Tantis inscri-

erat, fortunamque pariter & spes

Illustrissi-

Generosissimorum

DOMI.

devotissimus hu-

AU.

M:is
XLMÆ
dei VIRIS
que Sveciæ
METALLICÆ
cellentissimo,
& ASSESSORIBUS
lissimis, Consultissimis,
tissimis,
NALI,
DOMINIS,
BENIGNISSIMIS.

ptis Nominibus pretiosam, venerabundus conse-
suas devotissima mente commendat
mi HEROIS,
Nobilissimorumqve
NORUM

millimusqre cultor,
CTOR.

VIR O Nobilissimo Generosissimoque,
D:n OLAO MALMERFELT,

Judici per Westrobotniam provinciali, Membro Re-
giæ Academiæ Scientiarum Holmensis inclyto, Pa-
truuo suo omni veneratione prosequendo.

VIR O Amplissimo atque Celeberrimo,
D:n Mæg. NICOLAO HASSELBOM,

Mathem. ad Regiam hanc Academiam Protest Reg.
& Ord. nuperrime designato per Finlandiam Au-
stralem v. Judici provinciali æquissimo, Mem-
bro. R. Acad. Scient. Holm. dignissimo, nec non Na-
tionis Svio Gothicæ Inspectori benvolentissimo, Nu-
tritio & Benefactori suo benignissimo.

VIR O Amplissimo atque Consultissimo,

D:n ANDREÆ GOEDING,
Curiæ Holmensis Senatori æquissimo, Benefactori suo
per multos annos eximio, & Patruo optima.

VIR O Prudentissimo atque Amplissimo,

D:n NICOLAO SAHLGREN,
Directori societatis Indiæ Orientalis specciatissimo.

In observantiae & pietatis signum, perennem acceptorum
nem, incomitas hæc lucubrationes, cum pio felicitatis

NOMINUM

Bumilli

A. &

VIRO Nobilissimo Generosissimoqve,

D:n THURONI RUDBÆCK,

Legionis pedestris Uplandicæ locum prope Chiliar-
cham tenentis, Consobrino suo & Patrono-
magno.

VIRO maxime Reverendo atque Celeberrimo,

D:n Mag. OLAO OSANDER,

S. S. Theol. DOCTORI, Diœcœseos Vexionensis Ar-
chi-Præposito laudatissimo, Collegii Ecclesiasti-
ci Assessori accuratissimo, Patrui loco
venerando.

VIRO Amplissimo,

D:n NICOLAO ELDH,

In Taberna Regni Argentaria Comissario fidelissi-
mo, Patruo carissimo.

VIRO Amplissimo atqve Experientissimo,

D:n MAGNO LINDER,

In hoc Ducatu rei metallicæ Præfecto dexterimo.

beneficiorum memoriam, ac ultiorerem fui commendatio-
perpetuae voto, offert, dicat, dedicat

VESTRORUM

mus cultor,

R.

WÆLBORNE,
Ædle och Högachtade,
Samtelige

Herrar BRUKS PATRONER

I

STORFURSTENDÖMET FINLAND,

Mine Gunstige Herrar och Gynnare.

Då min ungdoms förfstling jag i dagslusalet
Och med matta färgor här *Finska Bruk* beskrif-

Witne bär hvarc enda blad, i min ringa
skrift,

Mine Herrar, om Er flit, hushåls wett och
drift.

Utan orsak jag då ej mig then frihet tager,
Och så wärda *Hedersmän* detta wärck updräger.

Fast æn mycket saknas här, har jag oedamukt
hopp,

Wiljan, då förmågan klen, wälment tages op.
Här

Her omrœrs, hur malmen blir hœförd, rästad,
bokad,

Grad från grad med eld och blæst mera fin och
kokad;

Giuts i masugn, flyttas sen bårt til hammarhård,
Och där genom rening ny blir alt mera wärd.

Huru jernet smälter ner, luttras, leker, drifwes;
Huru sedam slag på slag, då det står knat, gifwes,
Tils ihet dæns i stænger ut, mångfalt skapnad
fär.

Mängen broed, och Cronan tull, har så hwar-
je år.

Himlen, som så mångfalt godt ærtedt Swenska
Norden,

Dels framgent skatter ut undan, ofwan jorden!

Eder öensklig sælhet al gifwe himlens Gud,
Mycken båtnad Edra marck, ständig gång och
liud!

MINE HERRARS

edm. och hœrf. tre
Michael Grubb.

INSPECTOREN

Wid Stora Järnwågen i Stockholm,
Ædle och Høegachtade Herren,
Herr NIELS GRUBB.
Min Høgtærade kære Fader.

I Ntet är naturligare, än at øewa kärlek. Men intet
är billigare, än at bewisa genkärlek. Jag glæder
mig foerdenskul høgeligen dærcæsver, at den lå lange
efterlængtade dagen ænteligen uprunnit, på hvilken
jag får fær Min kære Faders øegen framvila et offen-
teligt prof utaf min sonliga wördnad och tilgivvenhet.
Jag skulle mer än gerna åstunda, at tillika kunna uppen-
barligen berømma Min kære Faders øena sinne lag emot
mig. Men beklagar, at mig felas krafter at gjöra thet,
som sig bør. Ty Eder mer än faderliga kärlek før mig,
finner jag wara af en grad, som ej kan med tanckar-
na begripas, mycket mindre med pennan afskildras. E-
der Godhet har stræckt sig långt øewr Eder færmåga, så
at I, blot til at hielpa mig, førglømt Eder self. The-
nda jag færmår, är, at Eder, Min kære Fader, thet-
ta mit ringa Academiska prof med en sonlig wördnad
upofta. Min færmåga strækker sig ej längre. Uptag
foerdenskul thet, som en fast liten ränta af Edra på
mig skedda många omkostningar. Uptag et af ærkæns-
la brinnande finne, som ej utan med andedrægten
skal utslåkna. Then milde Guden förlæne Min kære
Fader en lång lefnad; låte Eder annalekande ålderdom
æga the grønskande årens kraft, færmåga och hælla;
samt bekrøne Eder med al sælhet! Hvilket ønskar

Min Høgtærade Herr Faders

tydigste Son,
Michaël Grubb,

Handelsmannen i Stockholm, Edle och Hægachtede Herren,
Herr WILHELM GRUBB.
Min Gunstige Herr Morbroder.

Knappt er något med Guds och Naturens lag same Mennisklig
ordning mera æfwerens stammande, en tbet, at før ørtedd
ynnest och walgerning fælde å daga legga en deremot svarande
ærkansla. Eara walgerningar emot mig, min Herr Morbroder,
hafwa warit så flora, Eder gunst så ogemen, ocb Eder ømhet før
min wælgång så faderlig, at om de i tyftbets mærker af mig skul-
le gænmas, jag då ej kunde undergå, at bland alla på jorak-o-
tet het a then orackfammaste. Iben færmân Naturen færunt mig,
at få vara Eder Syferson, bar Eder godabet, min Herr Morbro-
der, mångfalt færaubblit, och så ansenlig giort, at jag, wid be-
trachtande deraf, stædnar i en wærd/am færundran. Jag kan ej
telja så många minuter, timmar, dygn och Åbr af min lefnad, at
ikke flere prof af Eder mer än Faderliga wælwilja emot mig stælla
sig før min tancka. Tbetta alt forarar ut af mig en øðmiuk ærken-
sta. Ocb om færmågan skulle swara emot wiljan, bade längs sedan
then wærdnadsfulla tanckan jag nu byser, at wædergalla Edra wæl-
gerningar, min Herr Morbroder, seit sin fullbordan. Men mig felas
ikke allenast thenna færmægenbet, utan mig tryta ock ord, at ådaga
legg a min wærdnaa. Tbet endafe jag altså kan komma til wæga
med, är, at til et ringa prof af min arkansta, uposra tbetta mit
omognia Academiska arbete, med en så øðmiuk som wærd/am bege-
ran, thet tæctes 1, Min Herr Morbroder, thet samma gunst benæ-
git uptaga. Tbet wil wæl ej något siija emot så stor æniuten guft.
Anse thet dobb som et øemotsæjeligt teckn til mit wærdnadsfulla
fænnelag. Ifrån thenna dag, på kvitken 1 intræden i then wærdiga
Ålderdommens 60. åratal, låte then Himmelska almachten Eder en
telja en myckenhet af sella och færnægda år! Med o. flæelig
wærdnad lesver

Min Gunstige Herr Morbroders
øðmiuke tienare ock lyæigste Syferson,
Michaël Grubb.

BRUKS PATRONEN;
Ædle och Högachtade Herren;
Herr JOHAN JACOB KIJK.
Min Gunstige Herr Swäger.

Min Swäger gjordt så stort förlag,
Uppå min wälferd dag från dag,
At Han har skäl at mycket vänta.
Men, då min gäld är Centner i vår,
Mit ringa förråd ei förslår,
At lätta capital ell' ränta.

Jag gier då, af en wördslam drift,
Til underpant Er thenna skrift,
At jag ei wil i gloemsko säncka.
Er godhet. Tag then gunfligt an.
GULD giøre thet, som jag ei kan,
HAN wärdes Er al sälhet skänka!!!

Min Gunstige Herr Swägers.

ædmiuke tienare;
Michaël Grubbe

Til Herr AUCTOREN.

Underjordens wida giömmen,
Bergens fasta innan-dömmen,

Ha en ovärderlig statt.

In bör swett och hierna föka.

Theraf våra förråd öka,

Dra dem fram ur dystran natt.

Mineralers dryga massa,
Som ha fylt så mången Cassa,

Som ha gjort os åkren muk,

Klingat, blänkt och dråpt i hårnad,

Skrämt then sig til ovän arnat,

Dianat til så mångfalt bruk:

These ne then rika jorden.

Ha vi tam at här i Norden,

Och arbete än ther på.

At om malm och gruswors sträckning,
Måasugn, hännar, håhl och räckning,
Ännu mera kundskap få.

Detta med hwad här til länder,

I utfordt med trågne händer,

Mycken möda, kostnad, lit;

Då I Finska Brukens styrka,

Ålder, nödtorft här på yreka

För en dag i allmän split.

Ert beröm Er wan ej gifswär

Bör. Men lyckan skal Er gifwa

Full betalning för Er swet;

Som i detta werk är lagder,

Hvilket Edra skulle bragder

Kundgiör, då det bliwer jet.

DAN ZACH. HALLMAN.

Til Högwällarde Herr AUCTOREN.

GManheims fornrid för stor heder skattadt blef,

At funna vifas fern, hwad nödigst man behöfver.

Til bohag, giöra; sast än konsten et vtöfver,

Som troligt synes, tå bönäse-kundskap blef.

En spade eller bill tå mästarstycke war.

Men then, som konsten had' at goda åggjern smida,

Hans losford och beröm bland folcket gick så wida,

At för en halsver Gud man honom dyrkat har.

Tå hölts et Risanöt, Mimmung och Tagelting,

Angurwadal, Tirsing och Mannatyre, med flera,

Ekiönt ålderdomen knapt så väl fund' förråd polera.

Som vår tid, för både rar och ganska dråplig ting.

Ty Nisserborns ått Bergemänner hade fåå,
Som wiste utas Berg och sidar malmen låsa.
Thet war en hemlighet, at vtr myr och måha
Framleta malm, och sen med handpusi smälta'n få.

Men nu en annan tid för Sverge klarnat opp
I hvilken konsten har med framgång högden humnit;
Då man til malmens strick och åtra mågen sunnit,
Och Magevgns elden gier thes smältning önskadt lopp.

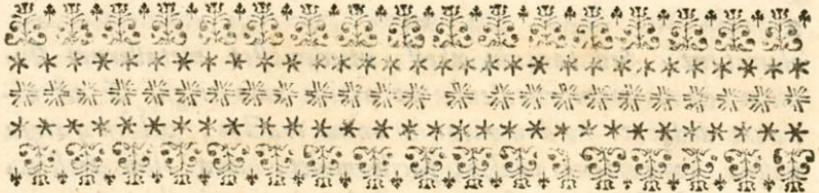
Man gittar jernet nu så möka, wrida, slå,
At tusend tusend tals machiner tkeras bliwa,
Som båd' i strid och seigd mångfaldig nyttga gisra,
Om hvilka hedenhös i dröm ej kunnat få.

Wi marse bli utas ERE rockra lärdoms prof,
SVERIGRUBB, min WARDABRÖR, at nu med Bergs-
bruks mårga
Det land, som förr en spik knapt åcde sicft, kan krånga,
Samt sig och androm jern framstassa til behof.

ERE wittra snille nu os wisan för en dag,
At Finnar, hvilke förr i brist på jern beslogo
Vil-spezen sin med ben, ta the i härnad drogo,
Nu ha af eget jern gewår til många slag.

För ERE prislärda flit, at Finlands Bruk bese;
At qwickt anmärka, hur the malmen boka, waska;
Hur hamrar räckia jern, hvars hiul i vatnet plossa,
Jag önskar, himlen må förtienter lön framte.

E. APPELÖF.

MAGNI NUMINIS GRATIA

L. B.

Materialium cognitionem & Metallurgiam esse non modo jucundam, sed etiam perutilem, non honestam tantum, sed quoque apprime necessariam, probatione prorsus non indigere arbitramur. Hinc nrum est, fuisse homines, qui metallica studia eliminanda potius, quam excolenda, clamitarunt. Parum benignas ejusmodi sententias adversus metallurgiam edixerunt non antiqui modo, Plinius (a), Seneca (b), Horatius (c) & Ovidius (d); sed etiam recentiorum haud pauci. Contendunt enim, avaritiam, radicem illam omnium malorum, rerum subterranearum cultura potissimum foveri & excitari. Sed haec inordinata plura possidendi libido, si vel exsularent metalla & pecuniae, non tamen suffocaretur; sed tum alias res, agros, praedia, &c. duplicato seclaretur impetu. Nec divitiae haec subterraneae vitiorum semper sunt somites, cum & paupertas, quae in virtutum censum neutriquam venit, multa mala mortales perdocere possit. Reliquis porro economiae partibus, agris potissimum & pascuis; remoras injicere metallorum studium, aliqui

A

clami-

clamit int. Sed tantum abest, ut devastet metallorum studium economiam ruralem, ut potius eam erigat & ad nitorem deducat. Ad montanos enim tractus, vel in patria nostra, convertens oculos, facile videt, loca olim tristis cultu adspexitque, postquam metallorum operis ibi vacare inceperunt homines, reddita esse laeta aedificiis, agris pratisque cultissima. Sed pone tamen, metalliculturam secum aliquid afferre incommodi, compensatur illud multoties exinde, quod plurimi hominum heic vitae sustinendae reperiant media, quod opes & privatorum & principis hinc capiant augmenta; imo, quod unica saepe fodina integrarum provinciarum proventus antecellat. Hinc quod de metallicis fossoribus suo tempore dixit Athalricus Rex, (e) nostro etiam dici potest: Intran egentes, exeunt opulentii, sine furto divitias rapiunt, optatis thesauris sine invidia perfruuntur. In sua enim natura aurum querere justitia est, & honesta sunt luera, per quae nemo laeditur; beneque adqviritur, quod a nullis adhuc dominis arrogatur. Summa cura itaque prospexerunt principes, in diuisionibus quaque suis, ut metallorum studium omni modo promoveatur, & reddatur florentissimum. IMPERANTES potissimum SVECIÆ INVICTISSIMI heic latissimum prudentiae suae regiae explicandæ invenerunt campum. Alma enim parens, ut varias alias insignes doles septentrionis nostro concessit, ita in bac præcipue parte adeo magnis illum muneribus beavit, ut divitiis subterraneis cum quacunq[ue] alia gente certare possimus. Fatalem, Finniam hactenus non adeo multa aut magna horum thesaurorum dedisse indicia; hoc tamen non tam

tam novercant naturae, quam aliis caussis adscribendum
esse ducimus; Et hoc accommodari posse credimus illud, quod
Tacitus (f) olim, in dirimenda questione, an Germani
auri argenteique venas haberent, pronunciavit: Qvis Icrat-
tus est? Pauciores enim heic fuerunt harum rerum
periti, quam ut omnes vastae adeo regionis recessus rima-
ri, Et pertinaciam plebis in his occultandis superare do-
tuerint. Antiquiora etiam in his locis indicia Et opera
metallica, vel diffidentia aut paupertate possessorum, vel
hostium incursionibus, vel aliis de caussis fuere ita obli-
oni tradita, ut paucissimorum supersint aliqua vestigia.
Metallorum Et mineralium in Finnia reperitorum catalo-
gum qualemque Tibi, b. l. ob affinitatem materiae,
cumque videamus, illam segetem abduc esse ab aliis inta-
ctam, capite nostro proœmiali, exhibemus, cui ad integri-
tatem suam multa admodum deesse, non ignoramus ipsi;
interim tamen vel exinde posse divinam bonitatem erga hanc
regionem videri, Et quam spem dicitiarum subterranearum
faciat Finnia, colligi, arbitramur. Deinde ad ipsum insti-
tutum nostrum properamus, Et levi penicillo delineamus
officinas ferrarias heic florentes. Temeritatis notam me-
vix evitaturum vereor, qui humeros tenellos oneri adeo
gravi supposui. Sed cogita benigne, non aliqua virium
meorum fiducia hoc factum esse, sed Superiorum, quibus
obedientiam debo, suau, me hoc, quidquid est laboris, in
me suscepisse. Ut colligerem buc spectantia monumenta, iter
ad varias hujus Regionis officinas ferrarias, sub fine superio-
ris Et initio hujus anni, institui, non tamen omnes, ut
erat in votis, adire potui, nec in iis, quas adii, omnia,

qvae necessaria mihi fuerunt notatu, observare contigit.
 Has vero lacunas benigne supplevit aliorum favor, inter
 quos praecipue mibi nominandus est Rei Met-
 tallorum Magister, Amplissimus & Exterientissimus Domi-
 nus Magnus Linder, qui plurima ad hoc opus conficien-
 dum & ornandum mecum perbenigne communicavit sub-
 sidia. Mappas etiam geographicas palmariorum locorum
 metallicorum idem mihi utendas dedit, quas lubens praes-
 enti operae addidisset, si sculptor idoneus adfuisset, &
 nisi hoc, ut rem ingenue fatear, res angusta domi vetas-
 set; qvae etiam, ut multa alia, ad illustrationem argu-
 menti spectantia, transirem, & felicioribus relinquerem,
 coegerit. Qvod si vero favorem tuum, b. l. impetravero,
 hoc ipsum gratissimo animo agnoscam. Vale.

(a) Histor. Nat. L. XXXIII. c. I. (b) L. IV. Nat.
 qvæst. c. 15. (c) Libr. III. Carm. Od. 3. (d)
 Metam. L. I. v. 137. seq. (e) Apud Aurelium
 M. Cassiodorum. Libr. X. c. 3. (f) De mori-
 bus Germ. C. V. v. 4.

CAPUT PROOEMIALE.

De Metallicis & Mineralibus Finniæ.

§. I.

ANIMUS nobis est, metalla & mineralia prima-
 ria, qvæ in Finnia fuere inventa, in limi-
 ne tractationis nostræ, breviter considerare. De
 eorum vero ortu & generatione agere nostrum
 non est; nec discutere luet, qvonam tempore in
 patria

patria fuerint primitus exulta, in his enim quæstionibus, profundis tenebris obvolutis, videmus viros summos multum laboris & operæ collocasse. Nos vero ad telam nostram simplici filo pertexendam mox properamus. Inter metalla primo occurunt nobilia illa, aurum scilicet & argentum. De nonnullis exterorum constat, illos eo audaciæ progressos esse, ut terras nostras, velut extra sidera rerumque terminos positas, & perpetuo gelu torpidas, ad res naturales, præsertim ilias, quæ usus & species commendat, edendas, alendas maturandasque, minus idoneas judicarint. Inprimis vero septentrionem majori incultu squalere opinantur, quam ut nobilium metallorum, quæ cœlum solumque mitius amare contendunt, ibi dari possit proventus, inique asserunt. De auri autem in hac parte orbis generatione indigenarum etiam aliqui subdubitarunt. Ita ipse Ill. u. *Hiernius*: Om gullmalm är foga förhoppning / at then skulle finnas så långt i kalla Norden. Ehuru wäl man et eller annat för wist och satt utgifwit (a) Qyamvis ferrum nostrum auri portionem exiguum continere, alibi concedat Postea vero alii, non in hoc modo metallo, sed etiam in argento nostro & cupro, atque præterea in variis generibus arenarum, terrarum & lapidum, Talco, Granatis, Pyritis, adesse auri vestigia, utcunqve parva, & separationis impensas non compensantia, ostenderunt (b) Hoc vero metallum jam olim e septentrionis visceribus fuisse

fuisse erutum, historicis etiam argumentis evincentre multi volunt. Cum enim nullius metalli fiat frequenter in sagis nostris mentio, & stupendam ejus copiam possedit veteres hyperboreos in protatulo sit, illam omnem non fuisse piratica partam, sed partem ejus ex propriis fodinis produisse, contendunt. Audiamus hac de re loquenter Olauum Magnum (c); Antiquis temporibus, tanta auri argenteique fuit opulentia, ut ad tempia Idolorum, triclinia Regum & Principum, usque ad infantum cunabula & equorum frenos & phaleras, in eminentissimum ornamentum extenderentur. Sed auri minera, ut tunc abundans fuit, ita postmodum ob saevam mortalitatem, peste, gadio, fame & tempestatis excitatam, rarefacta cura ejus evanuit; solam memoriam quorundam locorum, unde extractum fuit, ad posteros misit. Nec desunt exterorum auctorum hac in re testimonia: Gemma Friesius asserit, quod in Regno Sveciae extent auri fodinae (d). Petrus Bertius Historiographus Batavus hoc modo loquitur: In Westmannia, prope urbem Arosiam, tam nobilis argentei copia effuditur, ut quaelibet 15. marcae post fusionem ident marcam auri puri. Possent plures adduci testes (e) si iis opus esset in re manifesta. Non enim finitima nobis Norvegia modo nobilissimum hoc recentiori ævo protulit metallum, sed etiam anno 1738. aurifodina quædam detecta est, a Praefecto rei metallicæ Ampliss. Dn. Antonio Swab, in Smolandia, Satrapia Junecopiensis Territorio Orientali & parœcia Alsheda ad Hædelfors, ex qua variæ jam factæ

factæ sunt liqationes, qvæque Anno 1744 de-
dit 15 marcarum auri proventum. (f). Qvod Fin-
nia qvoque fuerit olim aurifera, testimonium per-
hibet *Agricola* (g): *Atque etiam, inquit, in Fennorum
Regione, quam Finmarchiam nominant, in qua domina-
tur Rex Svedorum, reperitur aurum.* De b. m. Pro-
vinciæ Gubernatore Dn. Abr. Cronbiort constat, il-
lum in literas retulisse, auri indicia in parœcia
Perno Nylandiæ fuisse inventa. Et qvamvis hodie
nullum ejus cernatur vestigium, extra dubitatio-
nem tamen collocatum est, in hac ecclesia au-
rum argento innatum olim fuisse eratum. Ser-
vat enim templum ejus hodienum calycem ar-
genteum deauratum, qvalis communiter sacris usi-
bus adhiberi solet, qviqve cum patina unius libræ
cum dimidia pondus habet. Hæc, cujus periphe-
ria est 1. pedis & 10. dig. ab inferiori parte a-
gnum cum vexillo insculptum ostentat, cum in-
scriptione: *agnus Dei, & apposito anno 1612.* Su-
perius hæc leguntur verba: *DETTA GUL OC SOELF
AR FOERSTA PROBET AF BERGET I FORSBYN UTI
PERNO SOKN UTHAGIT.*

- (a) Anledning til åtskillige malm och bergarter s. c. ef-
terspörjande och angifwande X. om metaller. (b)
*Vid. Bromells Mineralogia Cap. 12. §. I. & Acta Acad.
Reg. Scient. Stockholm. A. 1745. p. 117. seq. (c) Cfr.
Otai Magni bisp. Reg. Septentrion. Lib. VI. c. 10. (d)
In addit. ad Cosm. Apian. p. 100. (e) Ita perhibet
Schef-*

Schefferus *Lipponiae c. XXXII.* p. 367. anno sup. Sec.
71. venam qvindam Lippnicam fuisse inventam, qrae
putata est continere aurum. Et in repositorio ejus ob-
vius factus est Archiair. M. von Bromell lapis cinere-
us nigricans, cui juncta erat schedula cum inscriptione:
Hæc minera auri in Bothnia occidentali reper-
ta &c. (f) Acta Acad. Reg. Scient. Stockholm. loco
nuper citato. Tunelds Geographie p. 169. & 170. (g) De
C. & N. met. L. II.

§. II.

Aurum excipit Argentum. Hujus generis variae o-
lim fuerunt ut & hodie sunt in patria todinæ,
etsi qvoad ætatem & divitias dfferentes. Utro-
que nomine primaria est fodina *Salana*. Cujus anti-
qvitatem ad pauca post lervatorem natum secula
adscendere, variis argumentis probarunt multi. A-
deo ut nelciam, qvid in mentem venerit *Nic. Hier.*
Gundlingio, dum de argento nostro hoc modo loqui-
tur: Was in Noiden ist / das ist noch neu (a); & a-
lio loco: Das neue Silber Bergwerck in Wester-
manland ist Saalberg genent worden (b). Divitiae
vero hujus todinæ tantæ olim fuerunt, ut in admira-
tionem sui tam domesticos quam exoticos ra-
puerint. Ut illos transeamus (c), sufficit ex his
solum adduxisse *Job. Mathesum*, de hac todina se-
quenti modo scribentem: In Schweden an Sol-
berg ist s erfahren / da man alle wochen ein Schiffspund/
das ist 500. mark Silber ausbringen / und ins Kön-
igs Cammer antworten soll (d) sunt præterea a-
liæ

sive in Svecia argenti fodinæ, utpote Helleforsensis,
 in Westmannia, in Lapponia Nassa, Kiedkervari & Al-
 kawari; sed ut has cum reliquis intactas relinqva-
 mus, reqvirit ratio instituti. Qvod ad mineras ar-
 genteas Fennicas spectat, accepimus, fuisse olim in
 parœcia Pojo & pago Skobole in Nylandia, nec
 non in parœcia Sysmæ & Sacello Hardola in Ta-
 vastia, venas hujus generis, granulis minoribus mi-
 cantes. Tunelæ in Geographia sua testatur, in parœ-
 cia Perno & insula Risön olim fuisse minerana
 argenteam, ex qua vena Calycem illum tem-
 pli, cujus in antecedentibus facta est mentio, fu-
 tum esse, contendit (e). Ex hisce ad alias perve-
 nimus, qvarum notiam laudati a me antea rei
 metallicæ Magistri Dni. Linders benevolentiae debeo.
 Harum prima occurrit minera qvædam argentea,
 in parœcia Tenala & prædio censuali Skogbÿ in
 Nylandia, ubi ad radicem montis cujusdam exi-
 miæ altitudinis versus N. O. in vena qvartzola le-
 mi ulnæ spatio se prodit flavedo qvædam, en ut-
 twitrad gur/ signis galenæ notata, simulqve in den-
 siore & albore qvartzo unius ulnæ latitudinis, tri-
 um vero ulnarum longitudinis, deprehenditur ga-
 lena tessulata cum pyrita & minera arsenici alba.
 Cumqve adsit heic etiam lapidis calcarii copia, id
 consilii datum est, ut illum hinc sibi eruat ustrī-
 na Rulla/ quo facto, venæ hujus interior indeoles
 absqve impensis cognosci simul poterit. Itidem in
 Nylandia, parœcia Kisko prope ad villam Ajiala,

qvæ eqvitem præstat, Assessor Cronmarck bina, & Generalis Præfectus armamentarii Dn. Cronberg tria institui fecerunt tentamina, mineræ cujusdam plumbeo argenteæ eruendæ caussa, qvæ tamen pauperima est, & spato insidens, unde hodie deferta reperitur. In parœcia ejusdem provinciæ, Lojo, & fundo villæ Hermula anno 1686. laborem mineræ hujus generis intus sit olim rei metallicæ Præetus Starman, qvæ tamen mox desit, & leviora tantum vestigia in pyrita cupri & spato viridi nunc ostentat. Anno vero 1738. die 27. Julii invenit Dn. Linder 120. circiter ulnis a priori illo loco N. W. versus in campo plano alnis junioribus obsoito bina ejusdem laxi & metalli indicia, in qvibus persequendis sumtu officinæ ferrariæ Possessoris Dn. H. J. Kreji, fossores iam occupantur. Sunt quidem plures aliæ hujusmodi mineræ Finnicæ exhibitæ, sed cum locorum & circumstantiarum indiciis vel vagis vel nullis, a qvibus itaqve enumerandis abstinemus, idem circa reliqua etiam metalla & mineralia servaturi institutum.

(a) In seiner ausführlichen discours über den jetzigen Zustand der Europeanischen Staten. Tom. II. Cap. VI.
Vom Deutschland p. 8. (b) Id. Cap. IX. von Rönnigreich Schwerden p. 372. (c) Confr. Mag. Wolle-nii argenti fodinae & urbis Salanae delineat. p. 6. & 63. seq.
(d) Sarepta. Conc. VI. p. LXXXVIII. (e) Tunelds Geogr. p. 400.
§. III.

AD metalla mollia Finniæ dum transeundum mihi

hi est, de plumbō qvod ulterius dicam, non ha-
beo, §. enim præcedente plumbeo argenteas mi-
neras iam tetigi. *Stannum* ad nostra usqve tempo-
ra fuit patriæ peregrinum, ante decennium vero
Finnia illud exhibuit R. Collegio metallico exami-
ni subjicendum, qvod vero quatror tantum cen-
tenarii partes continere reperiebatur. Postea in
ferrifodina Persbergensi Wermelandiæ, (a) parœ-
cia Dannemorensi Uplandiæ, & Westanfors West-
manniæ (b), vila fuere hujus metalli vestigia. Mi-
nera illa Jovis Finnica in parœcia Kimito haud
procul a villa Skogbøhle a puerulo pecudes pa-
scente inveniebatur, qvi domum deportabat igno-
tos, nigros & duros, monti glandulatim insidentes
& spato rubro qvarzoqve albo vestitos lapides fi-
guratos, qvi postmodum a possessore villæ rei me-
tallicæ præfecto *Festing* exhibiti, fuere pro minera
stanni agniti. Hic locum ulterius explorare cura-
vit, ejusqve descriptionem una cum minera ipsa
ad R. Collegium metallicum transmisit. Cujus
sumtu ad aliquot ulnarum profunditatem perfora-
tus est mons, qvi tamen ditionis aut permanenti
metalli non prodidit indicia. In hoc eodem mon-
te, ut illud in transitu observeimus, mica sub variis
formis ludit, iam in vitrum Mulcoviticum expan-
ditur, jam porosam se exhibet, jam in globulos,
pyrites radiatos globulos repræsentantes, convolvi-
tur, interdum hæmisphæria convexa & concava
visu jucundissima oculis sistit.

Granatorum Ducatus noster feracissimus est, in primis vero Aboësis hæc regio, & Ostrobotnia, illis abundant.

(a) Linnæi *Wistgödha Resa* p. 256. (b) *Acta Holm.*
anno 1646. p. 176. seq.

§. IV.

PYritaceorum quidem lapidum in magno hoc Ducatu ingens occurrit copia, plerique tamen degeneres sunt, neque adeo magnam spem copiosi metalli faciunt. Præcipue illi, qui cuprum melioris notæ finu foverent, nondum multi numero in lucem prodierunt. Horum primo loco collocanda est minera quædam cupri in Tavastia, parœcia Tammela, ipsius flaminiae fundo, & monte Tilansivuori, qui nomen accepit a Nob. Assessore R. Collegii metallici, & R. Cubiculario, *Dan. Tilas*, quia primus ejus curam & directionem in se suscepit. Inuenta est hæc vena 1737. a rustico quodam, Johanne Mækola, cui R. Collegium metallicum donarium transmisit, in publico populi conventu ei a Gubernatore provinciæ conferendum, ut alii ejus exemplo ad indaganda & ostendenda metallorum indicia instigarentur, poculum nimirum argenteum deauratum, cum inscriptione 1740. Førerd af Kongl. BergsCollegio til Bonden Johan Jæransson Melkola, før angifvit Kooparmalmsstrek på præstebol's egor i Tammela Sökn och Tavastehus len. Coierant in societatem 1738. d. 6. Junii viri quidam, de bono publico solliciti, ut communibus sumtibus indicia

dicia qvædam ferri in Tavastkyro, provinciæ Bicer-neburgensis, prolegoverentur; sed cum hæc spem de se conceptam non implerent, sub exitu ejusdem anni ad Tammelensem hanc mineram sani-mum applicuerunt. Qyod consilium demum A:o 1744, omni opere & nîlu exlectioni datum, per rerum peritos metallurgicos, adeo ut, effracta & comportata insigni mineræ copia, jam in eo sint, ut eam liqvationi subjiciant. Pyrites hic hepatici coloris, calcario spataceo conspersus est, & petras habet qvartzum spatumque viridescens, micaque nigra squamosa cingitur. In Territorio Wemoënsi, parœcia Nykyka & Hautis, invenit sœpius no-minatus Dn. Linder anno 1744. & sumtu Com-merciorum Consiliarii Dn. Nordenkrantz, laborem intusfit effodiendo monti hujus metalli vestigia exhibenti. Sunt quoque varia alia loca ejus spem aliqualem facientia, utpote in Nylandia, parœcia Ingo & insula Sadœn, ubi 1738. idem minerarum indagator vidit exhalationes sulphureas spatium qvoddam montanum colore violaceo & cœruleo viridi imbuisse. In Territorio Aboënsi, parœcia Kimitto & pago Wæflax Officinæ Ferrariae Pos-sessor Dn. Job. Jac. Kijk aperuit sumtu suo, Anno 1744, longum latumque meatum variarum specie-rum pyriticarum, qui ulteriora tentamina depoſcit. Occurrunt præterea tam alibi, qvam in parœcia Pargas haud procul Aboa distante, aliquæ documen-ta hujus mineræ, & in territorio paroeciaque We-moën.

moënsi ad facellum Lokalax in insula qvadam.
Sed nos prolixitatem fugientes ad alia properamus.

Ferrum jam ordine seqvitur; cuius copiam in
Finnia testantur ubique locorum in montibus
& lapidibus conspicuæ rubigines, & aquarum, &
ochrarum tophorumq; martialis abundantia. Non
est aliqua provinciarum, qvæ non perhiberet te-
stimonium, plagam hanc borealem hoc in primis
metallo fuisse a natura dotatam; licet inservit taten-
dum sit, nondum, inopia tentaminum, ditora illa
almæ matris gazophylacia vel in hac parte esse
detecta. In confiniis tamen omnium fere offici-
narum ferrariarum plusculæ deprehenduntur factæ
fuisse hujus mineræ inquisitiones, successu tamen
operam plerumq; ludente, cum ferrum vel pau-
peratum, vel refractarium nimiaq; sulphuris
copia imprægnatum, inde prodierit. Laudanda ta-
men magnopere est industria officinarum ferraria-
rum Possessorum, in primis Wetverstedt, Hisingho-
rum & Kjik, qui, nullis parcentes sumtibus, hoc
metallum in parœciis potissimum Bierno, Kisko,
Kimito, Tenala, Lojo & Caris Lojo qvæsilverunt.
Prolixus vero esset labor, omnes inceptas & tenta-
tas, sed post primas explorations derelictas esto-
siones, recensere, hinc eas modo, qvæ optimæ
sunt aut fuerunt, qvæq; in posterum aliqvid pol-
licentur, breviter videbimus. Venæ cuidam Mar-
tiali qvarta tantum parte millaris Aboa distanti
in

in prædio Uitamo, anno 1744. laborem insumis
 Officin. terrar. Posseſſor Dn. Joh. Jac. Kjik, qvam
 etiam in ustrina Tykœensi, liqvari fecit; qvum
 vero non tam abundans deprehenderetur, ac ini-
 tio pollicebatur, finis quoque labori ibi inchoato
 impositus est. Aliud ferri metallum in territorio
 Aboënsi, parœcia Kimito & fundo villæ Strœm-
 ma, sitæ prope ad mare, anno 1744. inventum
 fuit, & a posseſſore D:no Kjik eruebatur, atque
 anno 1745 digni ustrinæ Tykœensis subjiciebatur;
 potuit vero in liqvatione adhiberi ad parem por-
 tionem cum minera Utœensi in terri crudi, ad
 sextam vero partem in ollarum & lebetum fusio-
 ne, erat qvippe minera artenico imprægnata, in
 liqvatione satis laudabilis & perqvam dives depre-
 hensa. Post unius vero anni laborem in glandu-
 las abiit, & tandem plane evanuit, taxum enim
 sterile obtulit, postqvam in duodecim ulnarum
 longitudinem ducta erat lœvea; hinc opus incep-
 tum jam qvieſcit. Saxi tamen illud in fundo in-
 tegumentum post hac perfringere, ille illum inte-
 rim alente, constituit posseſſor. Hanc mineram ex-
 cipiunt binæ notabiles fodinæ in Nylandia, Rålo-
 ja scilicet in parœcia Tenala, & Ajata in Kisko, Ha-
 rum mentionem quoque facit Dn. Tuneld in Geo-
 graphia Sveciæ (a). Non tamen utraqve conti-
 net terrum i boni indolis, illa enim sola hoc elogio
 d̄gna est, haec vero minime, propter nimiam ful-
 phuris abundantiam; hinc factum, qvod illius me-
 tallo

tallo utatur ustrina Kulla/ hujus vero nulla, nec
 aliqui metallurgici labores per longum tempus ibi
 facti tuerunt. Alius quoque in eadem parœcia cum
 Ajala jacet mons ferreus, in prædio Lejile. Hic
 superiori seculo opera Dn. Johannis Thorvæst dete-
 gebatur & colebatur, ferri satis dives, ita ut me-
 tallo ejus uteretur ustrina Fischers. Postea vero
 infelici fato aquis abundare cœpit; lacus enim su-
 perjacens Kiskoensis illam inundavit, sub quo di-
 luvio hodienum conspicitur, ira ut, absqve ingen-
 tibus sumtibus, explorari non possit, in quo statu-
 sit, & an aliquid præsentibus & futuris reliquerit
 vetus avaritia. Ab hac pergitus ad aliam tam
 antiquitate, quam divitiis celebrem, Ojamo, in Ny-
 landia & parœcia Lojo sitam, quæ jam anno qua-
 dragesimo superioris seculi in usu erat: cujusq; me-
 tallo possessores officinæ Svarto utebantur, eo ævo,
 quo ustrina ibi floruit, a qua distat unius milliaris
 spatio cum dimidio. Hodie vero hydrope & aquis
 laborat, æque ac præcedens fodina Lejile; quibus
 ad finem seculi præcedentis imprudentia laboran-
 tium introitus concedebatur, unde liberari non
 dum potuit, aut fovea denuo colli. Post hanc of-
 fert se alia considerationi nostræ Ferri fodina, o-
 mnium huc usqve in hac regione detectarum præ-
 stantissima, in Nylandia, parœcia Helsing & præ-
 dio Silbæle, Lindersberg, ab eo, qui illam anno
 1744. invenit, q; Dn. Linder, nomen trahens. Cir-
 ca metallum ex hac crypta eruendum societas
 ollæ qvæ.

qvædam officinarum ferrariarum possessorum aliorumque, labore impigro & indefesso jam occupata hæret. Optimi generis est minera hæc, ac etsi iusto majore copia scatere videatur sulphuris, non tamen hoc vitium tantum est, qvin etiendari in fusione queat. Hæc, qvemadmodum omnium huc usqve detectarum ditissima, sic qvoque unica est, qvæ constantiam polliceri videatur; meatus qvippe ejus satis amplius linea recta procurrit, & ubique se æqvaliter habet metalli bonitas. Id tantum hic adest incommodi, qvod $\frac{2}{3}$ milliaris partibus distet a mari, qvapropter minera eo vertura erit deducenda, 1. thaleri cuprei impendio pro qvalibet tonna, qvæ duo continet pondera nautica cum semisse. Hinc sit, ut majori pretio, qvam ex fodinis mari adjacentibus, qvodlibet pondus nauticum heic veneat, duobus scilicet thaleris cupreis. Minor tamen sumtu hinc metallum ad officinas hujus regionis afferri potest, qvam illud, qvod a Svecia huc transportatur; qvamvis enim ibi constet qvodlibet pondus nauticum 7. tantum marcis, insignes tamen in transfretationem longiorem collocandæ impensæ illius ferri pretium intendunt, & Lindersbergensi carius reddunt. Ex hac fodina colligunt partem ruditæ materiæ ustrinæ Fischers, Fagerwijk & Forsby. In parœcia Ostrobothniensi Laihela A:o 1740. inventa est terri minera, qvam laudabilem perhibent, qvamvis inde nondum facta sit major aliquæ liqvatio. Qvarta milliaris parte abinde adest

ad astrinam erigendam & aquarum & silvarum opportunity. Præterea alia hujus metalli indicia, quæ vel metallum ignobile & refractarium, detraicto telluri extimo corio, exhibuerunt; vel quæ dicitas quidem indicarunt, sed facta exploratione, mox in glandulas abierunt. Prioris generis, molibdæna nimis scatentia, visa fuere in Satagundiæ parœciis Bircala, Messuby & Cangala, alibi que alia. Posterioris indolis ad Jungfrusund in Kimi-to, officin: ferrari: possessor Dn. Mich. Hising tentavit, & in parœcia Bierno prædioque Sydensau-ru offici, ferrari. possessor Dn. Joh.. Jac. Kjik anno 1744. &c. Illud vero non plane intactum reliquendum est, quod in fluviis ex montibus Fellicis in sinum Botnicum delendentibus, e. g. in Ostrobotnia & Kemi, inveniatur dives quædam arena ferrea, quæ tere tota magneti obedit, & abunde ostendit, has aquas venas terri ditissimas alluere. Tophi etiam martiales, tanta regionibus Finnicis mediterraneis concessi copia, ut vix alibi largius reperiantur, dignissimi sunt, qui heic in medium prodeant. Sunt vero illi duplicitis speciei, vel pa-ludosí, Mærmalm / vel lacustres, Sidmalm. In Ostrobotnia, Tavastia, Satagundiæ, Savolaxia & Kymmenegårdensi province, illa horum est abundantia, ut incolæ terrum ad usus necessarios sibi inde ipsi conficiant. Tophos nimirum paludosos, quando lubet, colligunt, lacustres vero, dum glacie obducuntur aquæ, per aperturam unius perticæ qua-dratae,

dratæ, ex qvinque vel sex ulnarum profunditate, in eum usum paratis & ferro munitis cassibus, pro- trahunt. Hinc ad ustrinæ locum mineras has suas deterunt, ubi primum in lignorum frue accensa ignibus probe subiguntur. Deinde ligone eas com- movent & ventilant, postea infunduntur ligneis mortariis, ubi clava vel tyde in arenam contun- duntur. Ustrinas suas ex laxis vel lateribus & ar- gilla coagmentant, qvarum altitudo est trium ad summum ulnarum, & capacitas superne unius, ad fundum vero dimidiæ circiter ulnæ. Adebat heic ostium foci, & pro applicatione follium apertura. In fundi cavitatem infimam terra sicca tortiter com- primitur ad $\frac{2}{3}$ ulnæ altitudinem. Lignis minutis aridis postea calefit fornax, qvibus consumitis, bis grandiore ligone carbones induntur, & alio, ad mi- nimum sextuplo priori illo minore, semel arena tophacea. Mox movetur flabellum, & carbones mineraqve stratum supra stratum sibi invicem sen- sim imponuntur, donec triginta vel quadraginta ligonum capacitatem ex minera hac Vulcanus co- qvendam exceperit. Dum in medio hujus laboris constituti sunt, conto vel pertica acuta terram compressam perforant, ut scoriis exitus pateat. Massa vero terrea, Harfo/ qvæ ab ejusmodi ustio- ne, qvam hxi lehtaus dicunt Finni, demum sopito fornacis ardore, eximitur, raro trium ponderum, plerumqve minoris est gravitatis. Raro quoqve hoc ferrum ejus est bonitatis, ut ad opera qvæli-

bet fabrilia possit adhiberi, nisi denuo fortiori Vulcani ministerio emendetur, & expellantur impuriores particulæ, qvod uchtaminen sivevit illis appellari. Cum tophi hi, præterim lacustres, copiosissime in variis locis reperiantur, ubi silvarum & aquarum adest abundantia, nullum est dubium, qvin possint officinæ ferrariæ etiam majores, cum lucro insigni & publicæ & privatæ rei, ibi erigi, idqve cum tanto majori durationis spe, qvo probabilior est vulgi opinio, post aliquod tempus tantundem hujus mineræ iterum reperiri, ac antea fuit ablatu. Talis qvoqz officina jam ante biennium privilegium obtinuit, de qua infra. Cum sit osbra horum toporum mater, vel ex allatis appetet, illam in hac regione larga dispersam esse manu. Inprimis vero ad fontes nostros minerales, quales sunt Cuppisensis prope Aboam (a), Nådendalensis (b), Orivesensis, Birkalensis (c) aliquique numero plurimi, semper conspicitur.

(a) Conf. disp. sub praef. b. m. D. & Prof. Søering hab. de fonte soterio Cuppus. (b) D. Elfwings berättelse om Surbrunnen vid Nådendahl (c) Conf. disp. cont. obseru. phys. econ. in septentrionali practura territorii superioris Satagundiae collectas, p. 15.

§. VI.

Fugitivo porro oculo & per transennam in Finnia repertas mineralium, petrarum & fossilium species utiles videbimus. Arlenicum, cujus metallicam indolem eruditis observationibus, experimen-

tis

tis & ratiociniis demonstravit Reverendissimus Dn.
 Doctor & ProEpiscopus *J. Browallius*, (*a*) non est
 regioni nostræ peregrinum. Ita, ut alia transea-
 mus loca, minera ejus alba in parœcia Ostrobot-
 nica Lappo ad villam Randaia jacet, continens 30.
 centenarii partes arsenici, unamq; argenti; & qvæ
 ex Gamle Carlebyensi parœcia exhibita fuit, 50.
 cent. partes dedit. Wismuthi in quartzo pellucido
 todinæ Tilansiuori manifesta licet pauca compa-
 ruere vestigia. Ex Laucas alia semimetalli mine-
 ra fuit exhibita, qvæ tentamina accurata omnino
 meretur. Cum stirps sulphuris aluminis & vitrioli,
 pyrites, copiosissime heic reperiatur, certe non teme-
 rarium fulciperet experimentum, qvi ejusmodi offi-
 cinas exstrueret. Vitreſcentium lapidum, præſertim i-
 gnobiliorum, magna abundamus copia, & jam in eo
 sunt, ut officinam qvandam vitrariam in parœcia
 Somero erigant. Lapidibus etiam calcareis rudi-
 bus & argillis variis qvælibet in usus necessarios
 gaudet provincia, præſertim suburbanæ heic parœ-
 ciæ, Pargasensis & Kimitoënsis, calcem optimum
 & lateres copiose parant. Reperiuntur etiam in
 illis marmora tam alba, qvam aliorum colorum,
 nec non laxa variegata, polituram admittentia;
 & ex Kimitoensi marmore columnas arcis veteris
Holmensis aliasqve cæſas esse, testatur *Wexionius*
 (*b*). Lapis Lydius in intulis civitati Jacobstad
 Ostrobotniæ adjacentibus, & in Rætsœn prope Biœ-
 neburgum, reperiri perhibetur. Gypsi qvandam

speci-

speciem parœcia Ilmolensis ex monte Sicowuori exhibuit, nec non Ichisti cinerei & nigricantis friabilis Tavastia & alia loca. Vix aliæ petrarum species sunt huic regioni familiariores quam micaceæ; saxum enim micaceo arenotum petram principalem fere ubique constituit. Molybdænæ vero Ostrobothnia, Savolaxia, Tavastia & territorium Wirmoëns dederunt specimina, plerumque impura & duriuscula. Ut reliquos lapides apyros missos taciamus, ollaris tam alibi quam in Savolaxia & Kæræmeki, & in Carelia parœcia Libelitz ad laculum Cavi, cui innalcuntur strata Amiantina, reperitur. Saxum vero apyrum micaceum fissile, Stållsten / in confiniis hujus urbis, & haud procul ab officina Tykœensi comparet, quod ad usum ustrinæ illius jam fuit. cum successu adhibitum. Salis coctionem ex aqua marina, dum inopia ejus sub invasione priore Ruthenica laborabat regio, instituerunt maritimi incolæ variis in locis, & continuant eandem hodienum Carlebyæ veteri adjacentes coloni. Prodit vero ex hac coctione sal insolitæ, & peregrini salis admixtionem arguentis figuræ, pyramidalis nimirum quadratæ concavæ. Fontem salis laporis eadem provincia & parœcia Laihela possidet, instituta vero hactenus circa eius coctionem tentamina successu caruerunt. Sunt ibidem loca, ubi alumene terra exsudat, quod ad tincturas domesticas adhibent incolæ, qualia etiam in parœcia Cumo dari, rela.

relatum accepimus. Terram quoque albam aluminosam in Paldamo Ostrobotniæ reperiiri, quæ tempore æstivo sale hoc superficiem suam obdueit, constans fert fama. Nitri coctio, quam olim hec fuisse institutam testantur variis in locis occurrentes terræ nitrosæ cumuli, A:o 1738. redintegrabatur, & sensim increvit, ita ut in omnibus tere provinciis jam varii operarii & vaſa habeant quod agant. Succini elegans & pellucidum frustulum possedit b. m. Episcopus hujus diœceſeos, D. H. Witte, ad littus Pargasente inventum. Dantur porro in Finnia varii fluvii, qui conchis margaritiferis hospitia præbent, utpote Tammerkoski, Kyro, Eura, Euraâminne, Saſtmoſa, Witsboſiærd, Toja in parœcia Kisko, & in Bierno prope Bierno ladugård. In Ostrobotniæ quoque & Nylandiæ aquis profluentibus nonnullis reperiuntur, copiosissime vero in Lapponia. A:o 1691. d. 29. Maji omnis captura margaritarum bonis coronæ vel patrimonio reipublicæ accensebatur, & postea per inspectores administrabatur, qui certo a R. Collegio Cameræ determinato, & margaritarum ponderi, figuræ & pulcritudini attemperato pretio, illas omnes redimerent. Anno vero 1723. d. 20. Septembr. possessoribus legitimis fluviorum margaritiferorum libera concedebatur captura, exceptis tamen fluminibus Coronæ propriis, qui in posterum etiam inspectioni Cameræ Collegii subessent. 1731. d. 4. Maji hæc pilcatura in fundo censuali omni rega-

regalibus denuo annumerabatur. Anno autem 1736.
d. 28. Junii cuidam societati concedebatur capturæ
hujus venia , qvæ cessavit 1740, qvando inspecto-
ribus & p̄scatoribus certis denuo concredebatur.
Superiori deniqve anno vulgo data est immunitas
margaritas qværendi, qvas tamen officialibus coro-
næ, certo numerato præmio, dare tenentur. Sed ne
porta ipso ædificio patentior evadat, qvarvis pluri-
ma adhuc addi possent, heic tamen subsistendum
mihi est. Idqve cum voto, ut subterraneæ nostræ
divitiæ in lucem propediem protrahantur, & ad
ulsus a Summo Numine destinatos vertantur. Hoc
vero, cum paucissimi illi sint, qvibus vel cogni-
tio, vel voluntas, vel facultas ad hos labores me-
tallurgicos suscipiendos leorsim suppetat , optime
succederet, si societas qvædam metallica certas pe-
cunias in unum conferret, ad præmia inventio-
num & tentamina facienda , dispensandas. Agitavit
animo tale consilium Dn. Linder, idqve in literis ad
Generosiss. Gubernatorem hujus provinciæ d. 21.
Nov. 1744. exposuit. Directores vero hujus societatis
constituendos suasit ex R. Dicasterio Aboënsi binos,
nimirum V. Præsidem Gen. Dn. Bar. Bieke, & Consiliarium
Gen. Dn. Bar. Cederstræm; ex R. Academia toti-
dem vic. hodie Episcopum Reverendiss. D. D. J.
Browallium , & Exper. Medic. Doct. & Profess. H. D.
Spæring, qui duumviri Academicici etiam immortalem
gloriæ eo nomine sibi comparaverunt, qvod eo-
rum informatione & cura indefessa mineralium co-
gni-

25

gnitio per juventutem Academicam in Fennia dif-
fundii cœperit. His certi Commissarii in singulis
provinciis & urbibus labessent. Hoc modo, si quid
videmus, Finlandia insignis demum mineris suis,
exteris notabilis evadere potest. Ita multi quoque
homines sustentationem suam conseqverentur, qui
hodie, summa laborantes penuria necessariorum,
vitam degunt miserissimam. Ita rura cultum, civi-
tates commerciorum incrementum, obtinerent.
Hoc denique modo gloria Divina maxime illu-
strari potest, dum, ex visceribus etiam terræ, laudis
eius inotiva plurima protraherentur.

(a) Kongl Swenska wetenskaps Acad. handlingar
1744 p. 20. seq. (b) In synopsi descript. imperii Sveo-
Gothici.

CAPUT SECUNDUM

De officinis olim florentibus, hodie vero destru-
ctis; & illis, quæ septentrionem versus Aboë
proficiuntibus, obveniunt.

S. I.

Is jam, quæ ad aliqualem mineralium Fennicorum
cognitionem pertinere nobis visa sunt, leviter
expositis, ordo tractationis nos eo deducit, ut de
officinis ferrariis aliqua in medium proferamus. Sci-
endum vero est, ne ambiguitas vocis cuiquam im-
ponat, nos officinas ferrarias non angustiori sume-
re significatu; sed omnes Vulcani ustrinas majores,

D

con-

continuo dies noctesqve sumantes igne, & in quibus ferri metallum, vel crudum funditur, vel cuditur, vel ad utensilia economica, & vala mechanica, adaptatur, sub hac denominatione comprehendere. Adeo ut animus nobis sit agere non de officinis modo ferrariis stricte sic dictis. Ståljerns hamrar / sed etiam de ustrinis, Hyltor vel Massagnar / de officinis minoribus, Kniphamrar / nec non de mechanicis, Manufactur hamrar. Primi generis octodecim hodie possidet Finnia, secundi decem. Officinarum minorum septem heic adiunt. Unica vero tantum nobis est officina mechanica, Blechhammare / ubi ferrum malleatum in laminas extenditur, & stanno obducitur. Sunt vero, praeter has, aliæ ejusmodi machinæ, qvæ, potissimum priori bello Russico, fortunam malignam expertæ sunt, neque postea ex favillis, in qvas fuerunt redactæ, surgere potuerunt. Qvinque ejusmodi officinæ ferrariæ ad nostram cognitionem pervenerunt, & quatuor ustrinæ ; de qvarum statu pristino laciniis Has, qvas colligere potuimus, exhibere, a scopo non judicamus plane alienum.

Hiarum prima sita erat ad pagum Pojo, in parœcia Bierno; ædificata a b. m. hujus provinciæ Gubernatore Gen. Laurentio Creutz, vi privilegii R. Collegij rei metallicæ die 23. Octobr. Anno 1689, dato. Primum unicum possidebat focum, sed postea in vepia illa, qvam concessit idem Regium Collegium, Anno 1699 die 2. Jan. qvæque die 19. Febr.

1701, renovabatur, licet neq; tum manus admo-
verentur huic translocationis operi, hanc officinam
hinc ad Kirjakala transferendi, duo nominantur fo-
ci. Ferrum suum crudum ab ustrina Tyköensi ob-
tinuit, a qua unius miliaris itinere distat. Anno
1694. die 14. Martii aucti sunt primitus concessi
sex apni immunitatis a tributo, quatuor novis.

Huic subiungimus officinam *Sippola* in Carelia,
territorio Wiburgensi & parocia Wechlax sitam,
Anno 1691. die 22. Sept. institutam, a S:ae R:ae
M:is & Regni olim Senatore Gen. Comite D:no
Johanne Creuz, in fundo nobili, cum sex annorum
immunitate a censu. Duobus haec gaudebat foci.
Non vero erat diutinus hujus officinæ flos; etsi
lubenter fatear, causas, cur destrueretur, me fugere;
anno tamen 1705. die 12. Sept. statuebatur, illam
fonditus delere. In quibus ruderibus hodie hum se-
pulta jacet.

Ab hac progredimur ad officinam *Joa* in Ca-
relia, territorio Wiburgensi & flumine Joa, a quo
nomen suum traxit. Hanc erigiendi privilegium
officinarum Postessori *Job. Thorrost* anno 1687. die
12. Octobr. concessum est. Una heic erat officina
major, duabus constans foci; præterea quæ-
dam minor, *Kniphämäre*. His accessit mecha-
nica officina, & fabricatio laminatoria, *Plåthämäre*. Anno 1689. die 8. Nov. privilegio instructa;
eius vi sex annorum libertate gaudebat. Facile ex
his appareat, illo ævo officinam hanc suisse opti-

mann & instruclissimam omnium in hac regione
florentium. Sed dolendum, qvod brevi post, sub
initio nimirum tuperioris belli cum Muscovitis ge-
sti, igne illorum intesto deletus sit omnis hujus loci
apparatus & gloria. Anno 1704. die 6. Iulii illius-
sum provinciæ Gubernatori Gen. Dno Lindhielm
committebatur hac de re inqvirendi cura, qui ja-
eturam possessoris insignem deprehendebat.

Hinc ad aliam pervenimus officinam, *Hupps*, iti-
dem in Carelia, territorio & parœcia Viburgensi, si-
tam. De hac, qvod dicam, nihil habeo, solum enim
hujus nomen in *Geographia Tuneldiana* legi. Hinc illam
feco, qvod dicitur, pede, transire cogor.

Destructarum officinarum in humerum refertur
ibidem *Petajersvi* vel *Pettjersvi*, hodie *Strömfors*. Hæc
vero post bellonæ furores iterum ex ruinis caput ex-
tulit, ideoqve illam considerandi infra idonea dabi-
tur occasio.

Harum finem faciat officina *Ahlswif* in Nylan-
dia, territorii Rateburgensis parte occidentali, pa-
rœcia Pojo & fundo Thorsby, et berustat Sätterij.
Hæc uno gaudens malleo & duobus focis, anno
1649. die 31 Octobr. instituebatur, una cum offici-
na quodam minore, cum 10 annorum libertate;
qvibus anno 1660. die 3 Dec. addebantur tres no-
vi. Hinc qvotannis in tributo datum est i. pondo
nauticum terri excus, qvod patet ex resolutione
Regia, anni 1676. die 21. & 22. Febr. idqve usque
ad a. 1686. d. 25. Febr. cum enim majori centau-

29

subjiciebatur. Postea in bello Russico hæc incendio deleta est, neque illius redintegranda hactenus spes aliqua affulsa.

Nuper ab officinarum possessore Dno Hinrico Johanne Kreij relatim accepi, qvod in Nylandia, parœcia Siundo & Qvarnby Frilfsehemian/ haud ita pridem in flumine adjacente inventum sit lignum quoddam, cuius in officinis imponi solet, Städstock. Qod de olim heic existente officina videtur testimonium perhibere. Sed de tali in illius loci confiniis altum ubique est silentium.

Transiūm jam faciamus ad ustrinas olim celebres, hodie vero destructas. Earum prima fuit ad Kasku in Finlandia australi, territorio Halikoensi & parœcia Bierno. Hujus excitandæ privilegium datum est Dno Assessori Dan. Cronmarck, antea Faxel, die 25. Octobr. 1679. Sita vero fuit haud procul a binis illis officinis ibi & hodie florentibus. In usu erat ab anno 1680 ad 1697. tum enim ultima liqvatio ibi peragebatur, & cessavit plane opus, idque ob inopiam carbonum. Minera hue transferrebatur e fodina terrea Uticensi; carbones conficiebantur a propriis & adjacentibus rusticis. Ferrum crudum illa ætate usurpabant officinæ supra memoratae.

Altera est ustrina Barkala, in Nylandia & parœcia Tenala. Hæc, vi ejusdem privilegii quo prior illa, & eodem auctore, exstribebatur quidem, nulla tamen ibi fieri potuit mineræ liqvatio; aqua enim

e palude proxima, Saris, proveniens, in fundum fornacis (Stället) / mox aditum sibi paravit, & usum ejus sustulit.

Tertia ordine est ustrina Billnes, sita in Nylandia & paroecia Caris ad Landsbron ibidem. Anno 1641. vel 1642. erigebatur, & subjecta fuit officinis Billnes, qvarum possessor cum fuit D:n C:rotus Bildstein. In usu quoque erat per longum tempus, & de ferro crudo dictis officinis prospexit. Anno 1659. die 24. Nov. permittebatur possessori, ut illam collapsum restauraret, qvod etiam factum esse constat. Qvamdiu vero abinde floruerit, ignoramus. Nec causas interitus ejus certo scimus; conjectura tamen asseqvitur, id contigisse & inopia carbonum, & insigni difficultate, qvam pariebat vectura mineræ; a portu enim, ubi naves appellere possunt, dimidi milliaris itinere hic locus distabat. Rudera illius adhuc hodie cernuntur.

Ultima sit ustrina Swarto in Nylandia & paroecia Caris, in eodem loco olim erecta, in quo hodie officina Swarto conspicitur. Tam de ustrinæ qvam officinæ hujus ætate nil certi constat, ut infra videbimus. Longo tamen temporis tractu heic mineram ferri fuisse excoctam, non est ambigendum, illam nimirum, qvam suppeditabat fodina paroeciæ Lojo, Ojamo, de qua supra. Postqvam vero illius puteus aquam intromisit, & incultus relinqvendus erat, aliunde adducebatur ad hanc ustrinam rudis ferri materia. Anno 1676. die 21.

Febr.

31

Febr. statuebatur, ut haec pro qvilibet integro die,
dum liqvatio perageretur & opus ferveret, tribu-
tum semi pond. nautici ferri crudi daret. 1685.
die 8. Iuli permittebatur possessori ejusD:no Petro
Thorvöst, illa reparata uti, qvod confirmatum est
1686. die 14. Octob. & tum etiam trium anno-
rum immunitas a censu huic machinæ concedeba-
tur. Tandem vero anno 1703. ob inopiam car-
bonum, & alias caussas, qvarum haud postrema
centeri debet nimia ploci distantia a mari, ad duo
nimirum milliaria ab utraqve parte, qvæ mineræ
vecturam reddebat difficultinam, numero deserta-
rum inscripta est. Ne vero justo prolixiores simus,
eas jam adire placet officinas, qvæ hodie in hoc
Principatu florent.

§. II.

PRiusquam vero ad earum considerationem ac-
cedimus, in antecessum indicandum erit, nos
in descriptionibus his illum servaturos ordinem geo-
graphicum, ut primo illas Vulcani officinas ferreas,
qvæ boream versus Aboæ sitæ sunt, & deinde reli-
quias, qvæ ad austrum & meridiem ab hac urbe
gacent, levi, ut dicitur, penicillo adumbremus. Of-
ficiinas vero tam maiores qvam minores, ustrinas-
que, prout qvæque te nobis hoc obtulerit ordine,
promiscue considerabimus. Peracto itaque sex mil-
liarium itinere septentrionem versus, omnium pri-
mo occurrit Ustrina Maennais, in pago ejusdem no-
minis & villa Pyrris, qvæ ad provinciam Aboën-

sem, territorium Wehmoense & parceriam Nykyrcke pertinet. Hanc erigendi venia a R. Collegio rei metallicæ concessa est nuper Commercialium Consiliario Nob. D: i Andreæ Nordenkrantz. Exstructionis primum factum est initium Anno 1744. & non modo repagulum aquarum, repositoria carbonum & serra aquaria ibi jam conspiciuntur, sed ipsa etiam ustrina hodie non multum ad perfectionem sui desiderat; nondum tamen excoqvendo metallo adhiberi potuit, nec certum quoddam signum terroro crudo imponi solitum, adhuc electum est. Non arridebat incolis adjacentibus erigendæ heic talis machinæ consilium, qui illam inutilem futuramominabantur, re vera tamen videntur timuisse, per carbones & vecturas ustrinæ præstandas, jam picis coctioni, quam hactenus exercuerunt, obicem adesse. Loci tamen situs, amplitudo silvæ, sufficiencia aquæ, & reliqua officinæ ferrariæ necessaria requisita, videntur huic ustrinæ florem & perennitatem polliceri. Neostadio, proxima urbe, distat $\frac{3}{4}$, & a littore maris dimidi milliaris spatio. Una abhinc quadrante milliaris visa fuerunt quædam mineralium vestigia in petra rubigine obducta, quæ anno 1744. explosionibus nonnullis pulveris nitratit tentata, primo mineram ferri molybdæna inquinatam exhibuit, deinde pyrites, exigua grana mineralæ cupri exhibentes, de quibus cap. priori. Prope vero ad pagum hunc est palus, minera ferri palustris prægnans.

36. B. dixit. *... in B. dixit.*
Hanc ordine excipit Officina Cautua, in provincia
 Bierneburgensi, territorii Satagundensis parte
 interiori, & parœcia Eura. Hodie est officinarum
 Possessoris D: n: Parmen Timm. Sumtu Gubernato-
 ris B. Creutz fundata est. Constat officina quadam
 majore duorum focorum, qvorum alter privilegium
 Anno 1689. die 21. Junii, cum sex annorum liber-
 tate, obtinuit, & eodem anno ædificatus est; alter
 vero hoc translatus, potestate ad id facta die 30.
 Dec. 1697. ab officina Kirjakala in parœcia Uskela,
 quæ etiam erat Creutziana possessio. Haud procul
 distat a palude Pyhäjervi, quæ dimidium fere mil-
 liare lata, per trium longitudinem protenditur, ad
 parœciam Pöytis & prædiūm equestre Yllene, qvod,
 una cum adjacentibus villis, eundem tum agnosce-
 bat dominum, & ferro Aboam transferendo dabat
 comodam occasionem. Demortuo vero primo posses-
 ore, in plurium manus inciderunt hæc prædia, & Cau-
 tua quidem cessit filio, Chiliarchæ locum tenenti, B.
 Creutz, qui illud sub initio prioris belli Mulcoviti-
 ci pignori dedit Mercatori Holmensi Paulo Timm,
 ob ferri crudi debitum, qved apud hunc contrar-
 exerat officina, qui etiam postea, consentientibus
 hæredibus, legitimus evasit hujus machinæ posses-
 sor. Præterea gaudet Cautua quoqve privilegio of-
 ficinae cuiusdam minoris (Raiphammare)/ qvod
 hodiernus possessor d. 30. Aprilis anno 1745. sibi
 acquisivit, quæ nondum perfecta est, sed manum

ultimam propediem sibi imponendam exspectat. Hanc jam tribus duxerat malleis & duobus focis, quorum quilibet binis gaudebit ignibus, nobis eldar seu hæschor/ instruxit, pluribus in posterum, si ita visum fuerit, structurus. Officina hæc ercta est in fundo duorum militiam equitatem exhibentium villarum, quæ, una cum augmentis binis in eodem pago, & totidem in Mestilæ, eundem cum officina dominum agnoscant, qui etiam horum ius hereditarium possidet. Distat vero officina a pago proprius Aboam versus, & illo in loco con�etur, ubi Eura amnis ex lacu oritur, & in mare versus devolvere incipit. Sex illi primi, quorum mentionem fecimus anni immunitatis a centu, finiebantur anno 1695, & cum possessor, pro illius ævi consuetudine, dedit 3ⁱⁱ pond. naut: oblationem, Hummarskatt/ usque ad annum 1696., postea vero, vi constitutionis Regiae d. 2. Jan ej. anni, unum ex quolibet centenario. Anno 1713. d. 9. Aprilis denuo octo annorum huic officina concessa est immunitas ab oblatione, ab anno nimis 1707 ad 1714, nec non a censu & contributione, ab anno eodem ad 1712, inclusive. Postea Finländia sub Muscovitarum redigebatur potestatem, & hæc officina inulta tñquatuit, idque ad annum 1715, cum vero d. 1. Junii data est possessori, antea nominato Dn: Paulo Timm, potestas illam restaurandi, idque ita, ut per octennium esset ab omnibus tam ordinatis quam extraordinariis oneribus immunis,

cui

cui 1732. d. 26. Oct. additum est quinqvennium.
 Exacto vero illo tempore, 7. pond. nautica ferri
 excusi certa & annua sunt hujus officinæ oblatio;
 unde apparet, 700. pond. naut. annuatim confici-
 endi, huic concessam esse licentiam. A proxima
 urbe Raumam 4 $\frac{1}{2}$ mill. itinere aestate, 3 $\frac{1}{2}$. hyeme,
 Bøerneburgo 5. Aboa 10. & ab ostrina Mænnais
 4 $\frac{1}{2}$ mill. distat. Ad Raumam, ubi amnis Eurajoki
 se in sinum Botnicum exonerat, habet portum
 suum, unde vescuta hyemali, per 3. millaria cum
 dimidio, ferrum crudum e Svecia adveniens ad of-
 ficinam defertur; purum vero, quod in regia-
 ne non invenit emtores, reducitur, Holmiam de-
 portandum, & cum crudo permutandum. Lacus
 Pyhæjervi aquas huic fabricæ targitur, plerumque
 sufficientes, congestus tamen aquarum vi cumulus
 arenarius, longitudinis 10. latit. 5. vel 6. orgyja-
 rum ad occidentalem lacus partem ori fluminis ob-
 jacens, aquæ ductum aliquantum impedit, ita ut
 interdum, hyemali potissimum tempore, uno tantum
 foco labor peragi possit. Silyphi etiam saxum vol-
 veret, qui hunc tollere vel perforare aggrederetur;
 credibile enim est, undas mox alium & fortassis
 deteriorem ex fundo arenoso excitaturas. Hunc
 pulvinum transiens aqua canali amplio & protun-
 do, postquam cursum præcipitare & in cataractam
 abiens incipit, primo molas tres frumento commi-
 nuendo aptas ad motum concitat, quarum binæ
 unico pari lapidum, tertia duobus, instructæ sunt.

Adest heic etiam major mola farinaria hiuſq; ex arni
 itidem bina lapidum paria commoyens. Ab alveo
 primario in septentrionali ejus parte canalis etiam
 arte humana deductus est, cujus unda impellunt
 molam terrariam, unico folio instructam, qvæ,
 vere & autumno, truncos arborum in aſſeres, ad
 proprios tantum uſus, diſſecat. Ab his molis de-
 ſcendens aqva poſt 16. orgyiarum fluxum in offi-
 cinae repagulum incidit. Superior focus humidita-
 te fundi laboraret, niſi hoc malum, ducto canali
 & fovea, averteretur. Fundus & poffeffiones hu-
 juſ officinæ, qvarvis fere tertia illarum pars vel
 muſco vel aqvis obtegatur, non tamen ſua daude
 detrauandæ lont, carbonibus enim conficiendis pro-
 priæ ſilvæ haud contempnendam ſuppeditant mate-
 riem. Magna tamen ſemper laboravit hæc offici-
 na vecturarum & carbonum ab adjacentibus colo-
 nias conficiendorum penuria, ita ut interdum, per
 integros novem mentes, qvieverit. Inunctus qui-
 dem eſt, mandato Gubernatoris provinciæ, acco-
 lis certus numerus plauſrorum carbonariorum
 ad extenſionem terri, centui officinæ conveniens,
 qvotannis advehendus, pro ratione magnitudinis
 villarum & copia ſilvæ, certum etiam preſum,
 vi Regiarum literarum d. 24. Junii, 1739 ad Col-
 legium metallicum datarum, illis impositum, a 9.
 minirum usq; ad 12. marcas eupreas, habita ra-
 tione longitudinis viæ minoris vel majoris. Interim
 tamē carbonum præparationem plerique negli-
 gunt,

gunt, & officinam frigescere finunt, ad usus vero
legitimos, vel coctionis picis, vel in alimentum
caprarum, silvas haud raro convertunt, vel eas-
dem uestione segeti ferendo adaptant. Sub ultima
bello Muscovitico omnis labor heic cessavit, ob de-
fectum tam ferri crudi, quam carbonum. Hodie
vero, quantum fieri potest, tervet opus. Signum,
quod ferro excuso & malleato im-
primere sivevit hæc officina, heic
affixum cernitur. In hoc ipso a-
mne, dum parœcias Eura & Eura-
âminne transit, & variis in locis,
præsertim ad Eurakâski, Panelia &
Sahari, lapsum per cataractas accelerat, non dees-
set plures machinas & fabricas erendi occasio,
modo rerum aliarum necessariarum, & in primis mi-
neræ, præsto esset copia. Sed præter glandulosam
quandam terræ mineram, micæ, spato & quarto
intermixtam, quarta milliaris parte a Caurua di-
stantem, & explosionibus nonnullis pulveris pyri-
tentataam, quæ tum inconstans & paupercula re-
geriebat, alia nondum in conspectum venerunt
metalli indicia.

§. IV.

Ordinem adoptatum servaturis, jam in Ostro-
botniam abeundum erit, in qua provincia, ha-
bet silvis & aquis abundet, binz tantum occur-
runt officinæ. Prior est Oricherg, in territorii Kors-
holmensis parte septentrionali, & parœcia Storkyrâ,

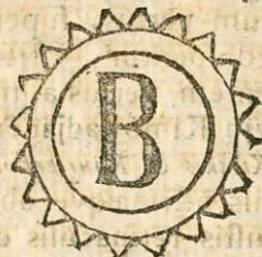

ac fundo Coronæ Orismala. Posseſſores hodierni ſunt Mercator Holmensis D:n Laurentius Biærckman, & Consiliarius Neo-Carlebyensis D:n Laurentius Wefter. Anno 1659. jacta perhibentur hujus fundamen-
ta a ſenatore & mercatore qvadam Wælenſi, Johanne Matthiae Holmberg, poſtea vero a judice hujus
territorii, D:n Jacobo Roff, & Mercatore Wælenſi D:n
Jacobu Mornaij, perfecte exstructa eſt, idqve in loco
eouſque deferto, a templo hujus parœciae meridi-
em verſus ſeqvialtero milliari diſtante. Ab aucto-
ribus hilce ſvis uſtrina qvadam instructa eſt, cui
minera a fodina Utœensi advehebatur, officina qva-
dam majore duorum focorum, nec non mola fer-
raria. Ab iis venditione ad alium posſefforem, D:n
Petrum Heicke, anno 1699. transiit, cujus cura offi-
cina qvædam minor duorum focorum heic erige-
batur. Ex adverſo autem uſtrinam, ob ſumtuosam
mineræ vecturam in locum hunc mediterrane-
um, deſtruxit, illamqve tranſterre conſtituit ad O-
ravais in parœcia Wæro, hoc tamen conſilium
demum anno 1737. conſummatum eſt, qvod in-
fra videbimus. In poſſeffione hujus viri erat
officina ad annum 1713. tum vero, ob Mu-
ſcovitarum adventum & prælium in Stor Kyrå
comiſſum, deſerta plane & inculta relinqvebatur.
Anno 1729. ex ruderibus hujus officinæ prædi-
coronæ exlurrexit, cui censuſ & portionis virilis im-
ponebatur. 1742. nobilioſi iterum ulni inſervire
cœpit.

ccepit, & metallicis laboribus denuo inclarescere.
 Hodiernusq[ue] enim possessor, Wester & Consiliarius
 Neo. Petrus Hallberg, q[ui]ibus contigit duode-
 cim annorum libertas, instruxerunt locum hunc
 officina quadam majore quorum, & minore, roti-
 dem sacerdotum, mola quoque una trumenta commi-
 niente altera asteres fecante. Utraque propriis tan-
 tum sufficit usibus. Ferrum crudum, q[uo]d depu-
 rat & elaborat h[ab]et officina, a regionibus metallicis
 Nora & Grænge, Watam s, ovel Neo Carlebyam
 10 $\frac{1}{2}$. miliaribus hinc distante, affertur, inde cym-
 bis onerariis ad Wero deducitur, & postea ite-
 re terrestre 4. miliarium, ad hunc locum advenit.
 Hinc est, q[uo]d q[uo]dlibet pondus nauticum ferri
 erudi, connumeratis expensis omnibus, ab illa re-
 gione metalli 27. thaleris cupreis, ab hac vero 25.
 constet. Illius terri crudis binas tertias partes cum
 una parte hujus adhibent, dum recognitur ferrum
 in officina. Pro vectura cujuslibet pondi nautici
 terri crudii a littore maris ad hunc locum, solent fol-
 vere 6. & pro ferri excusi ejusdem ponderis repor-
 tatione, qua tamen hactenus non fuit opus, cum
 omne in provincia invenerit lemores, s[ed] marcas.
 Ferri excuso pondus nauticum venditur 50. thaleris.
 In officina majori terram excusum tantum confici-
 tur, & terramenta, bultjatn 4 digitorum, qualia et-
 iam, una cum clavis, minor præparat. Sita est
 h[ab]et officina ad lapiam rivi, cui aqua affuit
 partim e stagno q[uo]dam, Lautjervi, longitudine
 quartæ

qvartæ partis milliaris gaudente, & integri itinere
 ab officina distante, maxime vero e paludibus, se
 in trium vel quatuor milliarium spatium meridiem
 & orientem versus protendentibus. Ab his suffici-
 entem obtinet aquam, per totum fere annum, ni-
 si nimia siccitas æstate & intensum frigus hyeme,
 accesserit, tum enim cessare coguntur labores, id-
 que plerumque per tres anni menes. 200. tantum
 pond. nautica terri excusi heic qvotannis confici
 possunt; ast nec hæc semper, ob detectum rerum
 necessariarum, & in primis carbonum. Ad hæc
 200. pond. naut. 400. reqviruntur crates carbonum,
 & ad officinam minorem 50. Adjacet silva sufficiens,
 ubi omnia plaga diffusa. Hæc proximis colo-
 nis communis est cum ipsa officina, qui inde car-
 bones parant, & pro plaustro qvolibet, qvod olim
 marcis vendebatur, 3. thaleros reportant. Facit
 tamen & ignorantia artis carbonariae, & insigne
 picis nauticæ pretium, ut se huic potius majus lu-
 crum afferenti applicent operi, quam illi. Inde est,
 qvod sæpe per sesquiannum qviescant hæc operæ me-
 tallurgicæ. Qvamvis enim Possessorum rogatu rusti-
 cis a b. m. Generofiss. hujus provinciæ Gubernatore,
 Comite Dn Creutz fuit interdictum, ne illi, qui intra
 unius milliaris distantiam ab officina hac sunt siti,
 coctioni picis vacarent; sub proximis tamen comi-
 tiis data est supplicibus eorum precibus illa venia.
 Res ad alimentum operariis officinæ necessa-
 rias suppeditat abunde adjacens regio. Signum,
 qvod

qvod ferro ejus malleato impri-
mitur, heic adponendum cura-
vimus.

§. V.

Altera officinrum in Ostrobotnia, sita est in
eodem territorio, parœcia Wæro, & fundo ve-
ligali, Kime. Hodie possidetur a Mercatore Hol-
meni D:n Albrechto Theel. Adeſt heic ustrina & binæ
officinæ majores, qvarum utraqve duobus ſocis in-
ſtructa eſt. Una officinarum inferior nuncupatur,
& hæc 1706. die 11. Jan. privilegium 12. annorum
a decimis & oblatione obtinuit, atqve conſtruebatur
a §. prox. nominato D:n Heicke. Erat illi tum ſimil
concessa libertas, uſtrinam Orisbergenſem huc trans-
ferendi, & officinam qvandam minorem erigendi;
ſed ſubsequentia belli diſcrimina hæc conſilia oppre-
ſerunt. Altera, ſuperior, erigebatur A:o 1732. & u-
ſtrina 1737. a Merc. Holm. D:n Andr. Sahlſtedt.
Cujus teſtamento transferunt hæ officinæ in poſſeſſi-
onem ejus privigni, hodierni patroni D:n Theel, qui
1738. ſocium per breve tempus habuit Senat. Neo-
Carleb. D:n Laur. Wesler. Non vero omnes hi labo-
res uno in loco peraguntur. Officina enim infe-
rior $\frac{3}{4}$ mill. diſtat a ſinu maris, Oravais ſuę, euro no-

tum versus, superior in eadem plaga $\frac{1}{4}$ mill. altius conspicitur, ustrina vero $\frac{1}{4}$. mill parte tantum orientem versus a mari distata est. Omnes tamen fluviis Kimo adjacent, qui ex stagnis tribus, Ruckas, Kieskis & Kaurjerfui, ortum ducens, continuo officinis ustrinæque abundantiam aquarum largitur, dum justis retinaculis coercetur, nisi nimia fuerit æstatis siccitas, aut in primis inopia aquæ autummalis insolita. Sex villæ censuales, quæ ad officinam pertinent, inundationi sub sunt, hinc in prata sunt converlæ, & dimidia tantum portio virilis agris exculta. Neo Carlebya distant hæc machinamenta $3\frac{3}{4}$. mill. itinere terrestri, marino 5. Wala $4.\frac{3}{4}$, ab officina denique Orisberg hyeme $4\frac{1}{2}$, æstate vero $5\frac{3}{4}$. mill. Libertate & immunitate gaudebant hæ officinæ ad A. 1739. quam, exortum postea belli incendium & univeralis regioni clementer concessa libertas, ad annum 1746 inclusive protenderunt. Jam D:n Linder censem illis impositurus eo profectus est. Ustrina vero ad finitem anni 1750. a tributo soluta manet. Minera antea a todina Lapp Gruswan adveniebat, sed, cessante ejus proventu, hodie ab illius filia Nyby & todina Urœ adfertur. Qvodlibet pond. nauticum mineræ, connumeratis expensis omnibus in transfretationem & vecturam a lirore hyeme eqvis peragendam, ab illa 4. ab hac vero 5. thal. cup. constat. Maxima liquatio, quæ heic institui posset, ad quam tamen ob impedimenta

pedimenta varia nondum est perventum, foret 3000.
 pond. naut. mineræ. Ex tribus vero pond. naut.
 ponderis metallici, conflantur 26. ferri crudi pond.
 minora. Vere officio suo admovetur hæc ustrina,
 in quo per 18. circiter septimanas persistit, & qua-
 libet earum 60. vel 65. pond majora ferri crudi
 bonæ notæ conficit, qvodlibet vero horum stat pos-
 sessiori 22 $\frac{1}{2}$. thal. cupr. impendio. Scoriæ imple-
 dis aquarum retinaculis inserviunt. Lapis, qui pe-
 catus fornacis & latera ejus constituit, pip och ståll-
 steinar / ab insulis Sveciæ Alholmarne / calcarius e
 Gothlandia, advenit. Ligna carbonesque & ustri-
 nae & officinarum usibus, emuntur a finitimis ru-
 sticis, qvibus, cum exiguos possideant agros, tem-
 pus ad has & alias vecturas suppetit. Longinqui-
 ores 2 $\frac{3}{4}$. proximi 2 $\frac{3}{4}$. thal. cup pro plaustro quo-
 libet reportant. His usibus silva sufficit; ligna ve-
 ro majora, stormärckë trón / ad navigia & ædificia
 excisa sunt, nec nisi e longinquo & magno pretio
 hodie haberi posunt. Ad victum spectantia etiam
 ex regione adjacente, nisi annona laboraverit,
 qvod haud raro fit, comparari possunt. In offici-
 nis ferrum hoc crudum Germanico more mallea-
 tum redditur, qvarum qilibet focus, si necessaria
 omnia tuerint in promptu, singula hebdomade 10.
 pond. nautica metallica conficerre potest, adeoqve
 omnes qvatuor, 48 illis septimanis, qvibus in an-
 no laboribus incumbere solent metallurgi, 1920.
 pond. naut. metallica. Qvodlibet vero horum cum

reqvirit bina plaustra carbonaria, vel 24. tonnas.
 Ferrum malleatum tere omne in provincia distra-
 hitur, & minutim pond. naut. metallicum pro 55.
 thal. cupr. venundatur. Aedificia omnia heic sunt
 nova. Mola quoque adest serraria
 ad proprios usus unico folio afferes
 conficiens. Signum, quo ferrum
 malleatum notatur, in margine adest.
 Ustrina vero sigillo non utitur, cum
 nondum sit ad centum redacta, nec
 ferrum crudum cuiquam vendat.

CAPUT TERTIUM.

DE

Officinis Finnia meridionalibus.

§. I.

Major sese ab hac parte Aboæ nobis offert ma-
 chinarum Martialis copia. Mox enim in ter-
 ritorio Halickoensi quatuor te contemplandas si-
 stunt. Prima est *Officina Tykæ*, via brevissima Aboa
 s. mill. distita, in parœcia Bierno & prædio immu-
 ni exstructa. Hodie patronus & possessor ejus est
 D:n Job. Juc. Kijk. Auctorem vero sur agnoscit
 provinciæ olim Gubernatorem Gen. B. Laur. Creutz,
 qui illam confruendi facultatem die 20. Dec. 1686,
 est consecutus. Una nunc gaudet Ustrina, Tykæ, u-
 naque officina maiore duorum focorum, Kirjakala,
 cuius

cujuſ fundum itidem immune, ad parœciam Uskela pertinet, & qvarta milliaris parte itinere tam terrestri quam marino, ab ustrina distat. In priori loco etiam conspicitur officina minor duorum focorum & 4 ignium, qvæ a:o 1697. a Kirjakala huc transmigravit. Olim in officina majori unicus lucebat focus, erat enim auctori animus, aliam huic similem in fundo Coronæ; Bond Tyke, & fluvio Hymmeldahl / lesqvimilliaris Ipatio a Tykœ diffito, adornare, qvod tamen ob varias difficultates, & in primis inopiam aquæ, non factum est. Ejus vero loco alia in pagi Pojo fluvio & parœcia Bierno, cujuſ sup. cap. §. I. mentionem fecimus, excitabatur. A:o 1694. veniam parandi alterius foci petiit illustris possessor, qvid vero responsi tulerit ignoramus. 1697. d. 30. Dec. unus hic focus ad officinam Cautua, in parœcia Eura, transferendus judicabatur (cap. II. §. III.). Anno vero 1699. & 1701. ut officina Pojo duorum focorum huc transmigraret, qvod tamen insultus hostiles remorabantur. Demum itaque 1727. d. 28. Nov. Generosissimo Baronii & Chilarchæ locum tenenti D:n Claudio Flemming, & veterem focum restaurandi, & novum, in cultæ iam officinæ Pojo loco, construendi venia contigit, adeo ut binis jam foci sit hæc officina illustris. Mox sub incunabulis ejus, ut eo melius perfectionem obtineret, 6. primum, deinde 4. annorum libertate donata est, postea vero ab A:o 1696. 3. pond. majora fuere ejus annua oblatio. U. strina

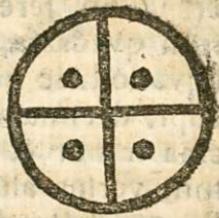
strina Tykœensis iisdem gaudebat immunitatibus, ita in biennium longius protendebantur. Utraqve restituta, 1727. illis 8. mox, postea 6. annorum contigit libertas. Ob detrimenta varia, quæ sub proximo bello hæc officina cepit, prolongationem privilegii possessor petiit quidem, sed nondum obtinuit. Hinc decimæ annuæ fuere 6. pond. naut. ferri malleati, vel 76. thal. argentei. Apparet ex hoc censu, 600. pond. naut. hanc officinam excudere; &, vi literarum S:æ R:æ M:tis d. 2. Aug. a. 1731. ad Reg. Coll. Cameræ datarum, insuper gavisæ est nobilium privilegio, ut 15. pond. supra quemlibet centenarium ei confidere liceat, adeoqve quolibet anno 690. p. n. Ad proximam tamen hostium irruptionem, non ultra 450. vel 500. pond. naut. anno quovis præparare potuit; jam vero, dum rite se habent omnia, 560. qvin & plura p. n. elaborat. Hoc anno novum censum subiit, 4. nimirum pond. naut. cum autem majorem commode sustinere queat, datum est nuperrime petitioni possessoris, ut sub priori, 6. p. n. manferit. Ad Tykœ ferrum crudum optimæ indolis ex mineris fodinarum Sveciæ, Utœ, Nyby & Eknæs, cum illa in confinio ad Strœma inventa brevissimæ fuerit durationis, conficitur, insignis quodque ollarum & ledetum copia ibi funditur. Calculo rite subducto, constat quodlibet p. n. mineræ, dum a Svecia huc advenit, una cum naulo, quod communiter est 6. marc. fere 3. thal. cupr. excepta, pro vectura terrestri

restri a litore ad ustrinam, mercedula, qvæ via bre-
 vis est, mari enim oportune & ustrina & officina
 adjacent. Propriis etiam navibus maxima mineræ
 pars hic adtertur. Ad ejus aduisionem (rāstan-
 det) / 60. fere reqviruntur qvotannis strues ligno-
 rum quadratæ. Per 80. & ad summum 100. dies
 liqvatio heic peragit, & pro qvolibet eorum 6. th.
 cupr. decimæ dantur. Aqva, qva movetur & offi-
 cina minor & ustrina, ex stagno qvodam euro no-
 tum versus aliquot sclopeti explosionibus a villa di-
 stante, descendit, qvæ, in bina brachia arte divisa,
 uno officinam minorem & molam qvandam com-
 movet, altero rotam ustrinæ superne comprehen-
 dit & circumagit. Cumqve retinaculis rite hodie
 coérceatur, nunqnam officio suo deest. Ip'a ustri-
 na, cum inter montem & cumulum arenarium, a-
 deoqve in valle, sita sit, fundamenti hydrope la-
 boraret, nisi actis binis cuniculis, huic malo adhibi-
 ta fuisset medela. Hoc tamen in caussa est, cur non
 ante medium Maji liqvationi potest esse idonea. Ex
 recrementis ustrinæ domus, ponderationi ferri cru-
 di interviens, est coagmentata. Lapidès fornaci ne-
 cessarios, psp och stållstenar / dedit haetenus Svecia,
 jam vero hæc species tam in sylva Biernoënsi Ange-
 la, qvam proprio officinæ territorio, comparuit. Cal-
 carium lapidem Westlax in Kimito
 suppeditat. Ferro crudo appositum
 signum imprimitur. Officina vero
 Kirjekala semper in usu est, aggere

TM.

enim.

enim tali munitur, ut aqua ex vicina palude decurrens nunquam deficere possit. Crudæ massæ terreæ a Tykœ æstate scaphis, hyeme jumentis huc deducuntur, & hujus malleo in prismata longiora rite extenduntur. Exigua tamen ferri crudi pars etiam proximis officinis divenditur. Ferrum malleatum, signo, quod ostendit margo, notatum, transportatione non eget, sed a vicinis minutim 60, in majori vero copia 50, vel 55. thal. cupr. pond. ejus naut. emitur. In officina quoque minori inde varia utensilia conficiuntur. Kirjekala 1300, minor officina 300, & ustrina Tykœ 2300, quotannis requirit carbonum vehicula. Hanc copiam sylvæ circumcirea subministrant, & fere 500. crates proprium fundum, reliquæ a rusticis Kimitoënsibus & Biernoënsibus, pro 10. vel 12. marc. quæque, afferuntur. Trabes vero majores & heic rariores sunt. 3. molæ aquariæ, wälterqwarnar / officinæ sublunt, una ad Kirjakala, duo, & binæ ad Hummelbahl / unicum par lapidum commoventes. Binæ quoque aliæ molæ, fotqwarnar / hic conspiciuntur. Sacerdote suo gaudet hæc officina, a quo in ædibus sacra fiunt, cum templo careat, quod tamen propediem extruere possessor constituit. Edificia omnia egregie sunt fabricata, & elegans illis adjacet hortus. Plantatio quoque Nicotianæ heic feliciter successit, ita ut 1747. 500. librarum dederit proventum.

Officinae Biærekoda, in parœcia Kimito, jam mentio
incidit. Una instructa est officina majore, Biærek-
oda, unaqve Ustrina, *Dabt.* Illa $6\frac{2}{3}$. hæc $7\frac{1}{3}$. mill. As-
boa distat. Illam erexit Merc. Holm. D:ns Michael
Hising, utriusqve machinæ hodie possessor. Privi-
legium anni 1732. d. 5. Dec. unicum huic conce-
debat tocum, aliud vero, 1734. d. 11. Maji datum,
alterum, ut perfecta jam sit officina. Utrique vero
cum 9. annorum immunitas contigit, qvi licet jam
transfluxerint, nondum tamen census reliquus of-
ficiinæ impositus est; certa vero oblatio anno su-
periori 7. pond. naut, constituebatur. Ustrina an-
tiqvitate officinam multum superat, utpote qvæ
privilegium sex annorum 1686. d. 31. Martii ob-
tinuit, & tum construebatur a D:ne Assess. Dan. Fa-
xel vel Cronmarck. Fecit privilegium 8. annorum,
1725. d. 1. Julii datum, & hoc expirante, nova
œstennii libertas, ut ex situ & aequalore, qvem sub
bello contraxerat, iterum emergeret. Ab anno ve-
ro 1740. decimas dedit. Ustrina hæc sesq; altero
milliari ab officina sua est dissita, & illa qvidem ma-
ri adjacet, hæc vero remotius, ita ut i $\frac{1}{2}$ thal. eupr.
vectura cujuslibet p. m. ad illam potest. Minera
vititur fodinarum Utce, Eknæs, Nyby, Dannemo-
ra, Långscher & Gullberg in Svecia. Aqva exhibi-
nis stagnis, ope canalis inter se co^mmunicantibus,
defluens, ad 16. plerumq; septimanarum liqvatio-
nem est sufficiens. Ustrina hæc tamen, ob sicum
etiam

depressum, ante mensem Martium vel Aprilem, non est usui idonea. Lapidés apyros Capelskär Sveciæ, calcareos Wesilax & Utterkulla in Kimito, ex distantia semimiliaris, subministrat. Metallum crudum, apposita ratione signatum, partim in lebetes funditur, partim malleo officinæ excudendum subicitur. Huic itidem a binis stagnis aqua affuit, tanta copia, ut temper in usu esse possit, nisi singularis ticcitas æstate, aut frigus hyeme, inciderit, qualis erat anni superioris tempestas, cum enim 400. tantum pond. naut ferri malleati hic præparabantur. Aliud intensius frigus seqvitur incommodum, qvod nimirum adjacentes agri magna copia aquæ & glacie obducantur. Ferri malleati exigua pars heic venundari potest, maxima Holniam deportatur. Adustio mineræ 50. circiter orgyias quadratas lignorum reqvirit. Utrina 2000. officina 1200 vel 1400. crates carbonum quovis anno consumit. Hanc copiam silvæ adjacentes non denegant, quæ etiam arbores proceras & nobilibus usibus idoneas, fovent. Lignatio tamen adjacentium magnas illis afferit strages. A nuper exstructa mola ferraria, in fundo coronæ, Skumurvis. 1. mill. hinc dissita, minus est periculis, upore cui ac proprios tantum usus afferes findere licet. Ut lignis parceretur, 1744. cum humo quadam vegetabili surfacea instituebatur uno, quæ tamen usui huic minus apta reperiebatur.

D.M.

51
tur. Nota ferri malleati talis est.
Ad officinam est pistrinum alatum;
ad ustrinam vero bina aquatilia, &
terra, usibus domesticis unica la-
mina afferes conficiens.

§. III.

Officina Kusto tractationem nostram nunc excipit,
qva in parœcia Bierno sita est, & ad Dn: o-
laum Wilhelmum Munckell hodie pertinet. Ad illam
Aboa 8. mill. terrestre, 11. marinum, ab officina
Tykœ 2 $\frac{1}{2}$. ustrina vero Kulla 1 $\frac{1}{2}$. est iter. Hæc
unici foci privilegium cum 9. annorum immunitate
d. 14. Sept. 1732. obtinuit, & anno seqventi
condita est a Generosiss. Dn: Chiliarchæ I. tenenti
B. C. Flemming, in propriorum prædiorum vestigali-
um, Stor & Lill Kusto, territorio. Concedit idem
privilegium veniam, focum alterum in posterum
erigendi, qva indulgentia factum est, ut & hic jam
dudum tuerit paratus. Certæ alicui oblationi hæc
officina nondum fuit subjecta, census vero trium
pond. naut. eidem anno 1747. imponebatur. Ex-
cusioni ferri tantum incumbit, cuius 400. pond.
naut. ad summum valet qvotannis confidere. Cru-
dæ massæ partim a Svecia adveniunt, partim ab
ustrina Tykœ & Dahl, pretio 18. usqve ad 23.
thal. cupr. pro qvolibet pond. naut. comparantur.

In primordiis tamen suis, tenebatur, sub 200. thal.
cupr. mulcta, solo Tykœensi ferro crudo uti. Post-
quam vero diversos nocte sunt dominos, pauca-
tantum p. n. hinc petuntur. Qvum officina hæc
a publica via non multum distet, vulgus elocatio-
ni jumentorum ad cursus veredarios subest, hinc
ægre ad operas officinæ præstandas, nisi prænu-
meratione mercedis, potest permoveri. Navibus
propriis advectum terrum crudum ad Biernoënsis
fluvii ostium, inde, per quartam milliaris partem,
propriis jumentis ad officinam defertur, & malleo-
tum eadem via reducitur, Åboæ vel
Holmiæ divendendum, cuius signum
ligno incidendum curavimus. Bini
hujus officinæ foci reqvriterent 13. vel
1400. carbonum vehicula, cum vero
unus adhuc ferias agat, carbones, qvibus indiget
alter, a vulgo proximo huic officinæ addicto, se-
cundum partitionem officinas inter 1746. factam,
emuntur. Neqve desunt his silvæ abiegnæ & pine-
ta. Ligna vero grandiora Stenckhœle in Nylandia
suppeditata. Ostenditur & heic humus turfaces, cu-
jus in igne indoles nondum est explorata. Aqva
cujus délaplu opus agitatur, ex octo stagnis diver-
sæ magnitudinis constituit, adeoque perennis est, in-
principis, cum retinaculis insuper probe coëreeatur.
Bierno Lædugård vel Nælegård, et Säteri Russ-
håld / quadrantem mill. ab officina dislitum, inha-
bitat possessor, qvod agro annuo 33. tonnarum
gau-

gaudet, & prato sufficienti. Serra domesticæ indigentiae propriæ silvæ trabes in asteres convertit. Binæ quoque molas aqua circumagit, & in una earum quatuor, in altera duos lapides per totum annum commovet.

§. IV.

Quarta, & territorii Halikoënsis ultima officina est Koskis, quæ Aboa, proximo emporio, 8 $\frac{3}{4}$. mill. a Tykœ 2. $\frac{1}{2}$. mill. a Kusto 1. $\frac{1}{2}$. mill. intercapitanea sejungitur. In eadem parœcia, & fundo coronæ, jacet. Hodie Nob. Dñi Job. Montgomerie illam tenet. Privilegium fundationis dabatur d. 25. Oct. 1679. Adest D. Cronmarck, idque pro quatuor officinis majoribus, & binis ustrinis. Sed cum brevis durationis haec fuerint, sup. c. §. I. illas fetigimus. Officinas vero maiores plures quam binas, non vidit hic locus. Sub uno haec jacent tecto, & communis tantum pariete ab invicem separantur. Intraque bini conspicuntur loci. Adebat quoque fabrica minor 2. focorum & 3. ignium. Nascentibus his officinis 6. primū, deinde 4. annoru libertas concedebatur. Sub bello postea incultæ jacuerunt. Ast cum illius ira desenuisset, 1725. d. 1. Junii Generalis locum tenens & Gubernator Gen. Dñi Magnus Cronberg illarum restaurandarum in se curam suscepit, cum 8. annorum libertate, quibus 1735. d. 13. Maii s. addeabantur. Post haec otia, tempore possessoris Nob. Dñi C. A. Wefwerstedt, certam iuam oblationem annuam, 9. pond. naut, utraqve officiis

officina solvere incepit. Cum autem hæ qvotam.
nis 1200. 1400 imo interdum 1800. confiscere pos-
sint pond. nautica; de angenda oblatione ad R. Col-
legium Metallicum supplicatio est facta. Officinæ
majores terrum tantum malleatum reddunt, fabri-
cæ vero, vel officinæ minoris ope, hoc in varia
formas traasit. Hæc erigebatur 1686. cum malleo,
3. focis, & 6. ignibus. In hoc statu vigebat ad
A. 1713, tum vero Muscovitis intervire cogebatur,
qvi, qvamdiu materialia aderant, illa utebantur;
postea vero incultam reliquerunt. Post tristia adeo
tata 1721. a Gen. loc. ten. M Cronberg 2. focis,
3. ignibus & malleo uno iterum instruebatur, cui
Dñ C. A. Wefwerstedt alterum minorem, clavis
conficiendis aptum, addidit. Tam minor hæc, qvam
majores officinæ communi utuntur canali, cui a-
qvam suprajacens stagnum Kisko infundit, eamqve,
purgato rite alveo, largam & sufficientem. Hæc a-
qua, post milliaris unius decursum, amnem Bierno-
ensem intrat, unde ad locum, ubi naves appellunt,
2. mill. est iter. Inde jam sublato pulvino qvodam,
prætereuntes naves antea impediente, partim remis,
partim eqvis, patet ad officinas ad-
scensus. Ferri crudi partem illis
suppeditat ustrina Kulla, de qua
mox plura, partem Sveciæ regio-
nes metallicæ, Nora & Norbærcke.
Ferrum vero malleatum & signa-
tum Holmiam transportatur, ex-
cepta

cepta exigua epus parte, qvæ vel proximo vulgo
 venditur, vel cum carbonibus ita commutatur, ut
 pondo minus ferri pro vehiculo horum accipient.
 Ad officinas maiores requiruntur 2000. crates car-
 bonariæ ordinarie, exceptis illis, qvæ usibus extra-
 ordinariis impendendæ veniunt, qvasqve officina
 minor consumit. Harum aliquam partem dedit
 haec tenus propria silva, maximam vero finitimorum.
 Jam vero inopia carbonum & tignorum laborare
 incipiunt hæ officinæ, &c., nisi commercia alia ru-
 ricularum lignaria fuerint prohibita, remotioresqve
 illis suppeditias tulerint, interitui fieri proximæ per-
 hibentur. Ædificia concinna sunt, & vitia aliquæ,
 qvæ sub ultimo bello contraxerunt, propediem e-
 mendare possessori animus est. Templum in primis
 vetustate laborat. Ad eundem dominum pertinet
Ustrina Kulla, in Nylandia, territorii Raleburgensis
 parte occidentali, parœcia Tenala & pagi Kullæ
 fundo vestigali. Huic annus 1728. fuit natalis,
 dabatur enim tum, d. 13. Maii Gen. loc. ten. &
 Gub. Dn. M. Cronberg illam exstruendi potestas.
 Hanc a Koskis lesqvalterum milliare dirimit. A-
 qua, in pectus rotæ incidens, ex lacu Storträsk de-
 scendit, in quem cum aliis minores influant, peren-
 nis est. Minera utitur hæc ustrina fodinæ Utœ,
 aliarumqve in Roslagia, unde 3500. & interdum
 plura pond. naut. quotannis huc adveniunt, aliquam
 præterea rudis mineræ partem suppeditat fodina
Räkfalla ex 1½ mill. distantia. Humiditas funda-
 mentis,

menti, qva laborat ustrina, non impedit, qvin ex eunte Jan. aut sub initio Febr. liqvatio ibi incipiat, & per 20. vel 21. septimanas duret, qvarum qvilibet 50. pond. naut. ferri crudii conficiuntur 1800. vel 2000. & interdum plura plaufra carbonaria interea in ignis pabulum convertuntur. Fertum crudum optimæ indolis ex hac liqvatione elicetur. Fusio præterea lebetum heic ferret. Ilud ad officinam Koskis defertur primo ratibus per dimidii milliaris spatum, deinde integræ terrestri itinere propriis plerumqve jumentis. Lapedes apyros & huic Capelskær concedit, calcarios prædium Skogböhle 1. mill. hinc dissitum. Nullo gaudet signo certo hujus ferrum crudum, sed literis initialibus designantur diversæ illius species. Circa structaram non est qvidqvm desiderandum. Una qvoqve moletrina simplex hic adest.

§. V.

AB his in Finlandia stricte sic dicta sitis officinæ, ad Nylandiæ machinas Vulcanias considerandas, jam abitum paramus. In districtu vero Helsingforensi, & territorii Raleburgensis parte occidentali 4. iterum occurruunt officinæ, & totidem offenduntur ustrinæ. Harum vero una illa est, qvam sub fine §. prox. ob nexum ejus cum officina Koskis, leviter delineavimus. Illarum vero primum locum occupat officina Antskog, in parœcia Pojo, ab Eknæs, proxima civitate, 3. mill. dissipata. Hodie & hæc dominium Nob. Dn: J. Montgomerie agnoscit.

Unica

Unica est Finnicarum, ubi modus Gallicus ferrum
excudendi obtinet. Villa Antskog 1650. d. 20 Nov.
ab oneribus plebeis immunis (bergfrisse) reddeba-
tur. Hodie est et berustat saceri. Olim binæ heic
erant officinæ majores, utraqve 2. focorum, una-
que minor Tempus vero fundationis fateor me
plane ignorare. Id saltem constat, has machinas,
sub medio superioris seculi, fuisse in possessione Merc.
Ab. Jacobi Wolle, cui a Collegio montano, qvod cum
General Bergs Amtet dicebatur, A:o 1642. die 28.
Nov. certa oblatio 2. pond. naut. pro qvolibet fo-
co, imponebatur. Anno 1647. d. 3. Nov. eidem
dabatur omnis generis fabricas & manufacturas e
ferro in hoc loco erigendi facultas. A. 1649. die
19. Febr. Dn Petro Thorwœst, in cuius possessio-
nenm interea, per debitum, qvod apud illum con-
traxerat Wolle, transierant hæ officinæ, qviqve
illas minori qvadam 1660. augebat, concedebatur,
ut loco decimarum & oblationis, 100. thal. arg.
annuos daret. Viduæ etiam hujus 1665. die 12.
Aug. facta est illa gratia, ut tam pro officinis Ant-
skog, qvam ustrina Fishers, per decennium tan-
tumdem, loco tributi omnis, solveret. 1677. d. 21.
Febr. possessori Johanni Thorwœst injungebatur, ut
dimidii pond. naut. decimas pro die, & 1. p. n.
oblationem annuam, hinc dependeret. Postea hæc
officina destruebatur, nescio qvo casu & tempore,
inter annos tamen 1676. & 1686. hoc factum es-
te constat. Caput vero tandem iterum extulit 1734.

tum enim d. 6. Apr. hodierno possessori data est
 venia, ad excusione ferri crudi ustrinæ Fitchers,
 officinam qvandam mapprem hic ædificandi, cum
 6. annis libertatis. Sub fine denique anni 1747.
 censu 9. pond. naut. ei imponebatur, certam ve-
 ro oblationem haec tenus non dedit. 1725. d. 1 Jun.
 officinæ cuidam minori & annorum immunitas ab
 omnibus ordinariis & extraordinariis tributis quo-
 que concedebatur. Sed præter majorem illam duo-
 rum fotorum, qvorum unus liqefactorius, alter
 excusorius est, nulla alia heic adest. Qvatannis hic
 malleus 900. vel 1000. extendere valet ferri p. n.
 & eget 2000. interdum 2500. carbonum vehiculis,
 qvorum maxima pars e propriis silvis conficitur,
 aliqua a rusticis Pojoënsibus emitur, qvorum dis-
 fici pro qvolibet plaustro 3. thal. propinqvi vero
 9. 10. vel 11. marcas, solitum ad officinas Finnicas
 pretium, conseqvuntur. Silvae hæc perpetuitatem
 pollicerentur, nisi heic ut alibi, exustio nimia illas
 destrueret. Aqva huic officinæ cum ustrina Fi-
 tchers, plus $\frac{1}{2}$ mill. hinc distante, unde ferrum suum
 crudum habet, communis est, & ex lacu Salienala,
 vel Antskogs sion / postqvam hic varias aquas mi-
 nores ad septentrionem, & lacum Kisko ad occiden-
 tem, per brevem tossam, Koski nuncupatā; in finum
 suum recepit, proficit; hinc primo impetum facit in
 molam qvandam aquaticam 2. lapidum, aliasque ser-
 rariam unius laminæ, & mox in officinam. Postea
 intrat lacum Dr gernæs, indeque meridiem versus
 ad

ad Øhlswiken exit. Hic se infundit amni ustrinæ Fischers, rotamque illius, & molæ cujusdam aquatice, circumagit. Ab ustrina procurrit ad mare, Pojo saltissimœ/ ubi binæ hæ machinæ loco suo onerario in insula qvadam, plus $\frac{1}{2}$ mill. ab ustrina ja-cente, gaudent. Hoc vero aqvarum profluvium utriqve machinamento per totum annum agitando sufficiens est. Ferrum malleatum tantum non omne Holmiam qvovis anno transportatur. Hæc eodem cum illa ad Koskis utitur signo, qvamvis, cum hæc arte Gallica ferrum præpareret, qvæ communiter creditur melior Germanica, nota discre-tiva videretur opus esse. Heic vetustum conspi-citur templum. Ipſa officina bene qvidem est con-structa, reliqua vero ædificia ruinam minautur. Alia ad officinam spectans ferra in parœcia Caris Lojo, 1. mill. hinc dissita est, 12. laminis aſteres conficiens.

Officinæ huic subest Ustrina Fischers, in eadem parœcia Pojo & villa Thorsby. Privilegium ejus 12. annorum dabatur Merc. Ab. Petro Thorwæſt 1649. d. 31. Octobr., cujus vi non ustrina modo, sed etiam officina major & minor fabrica hic erat ex-ſtruenda. Ustrina qvoqve & officina mox erige-bantur, fabrica demum 1658. qvæ post bi-ennium inopinato incendio consumebatur, ne-qve postea fuit refecta. Officinæ majoris Thorsbyensis ſata §. I. sup. c. vidimus. Primis libertatis annis, qvos acceperat ustrina, 3. addeban-tur, 1660. die. 3 Dec. 1676 vero d. 21. Febr. sta-tuebatur, ut pro cujuslibet diei liqvatione $\frac{1}{2}$. pond.

naut. solveret. 1686. d. 14. Octobr. veniam concedebatur ustrinam hanc, qvæ jam ex ætate vitia contraxerat, emendandi. Sub priori bello Multcovitico inculta cernebatur. 1725. d. 1. Junii eadem restauranda judicabatur, cum 8. annorum immunitate a tributo omni ordin. & extraord. Hoc tamen non effectui datum est ante annum 1732. Nullum heic fuit vel est ferri crudi signum. Minera advenit partim e possessoris propriis fodinis in Roslagia & Hästö parœcia, ac Östernäs statte/ Härnångs frälse/ partim ab Utœ. 3000. reqviruntur ejus pond. naut. qvotannis, qvibus 5. vel 6000. necessaria sunt carbonum vehicula, qvorum circiter 2000. propriæ silvæ concedunt, reliqua vero parœciæ Kisko, Caris & Caris Lojo. Ad initium Febr. liqvatio inchoatur, longius vel brevius durans, pro copia rerum necessariarum. Qvælibet septimana 60. vel 70. pond. naut. ferri crudi præparat. Hujus semiovales mastæ, Gidjor/ qvarum qvæqve 4. circiter pond. naut. gravitatem habet, propriis equis, iisque 8. vel 12. ad officinam Antskog deferuntur, est enim via vel montosa vel paludosa, & magnis impensis sepe reparanda. Cum ustrina glareæ sit superstructa, subsidet, & ne uligine fundi laboret, idemidem sublevanda est. Annis, cujus aqua ustrinæ utri est, conclus qvoque margariteris præber hospitium.

§ VI.

AD officinam Billnaes, qvæ antea Skaffta dicebatur, in eadem parœcia, ducis nos proposita methodus,

dūs. Hæc Centurioni D:n J. W. Hising & Merc.
 Holm. D:n Mich. Hising subest. 2. constat officinis
 majoribus 2. fotorum. Una, Billnaes, fundo equi-
 tem exhibente, superstructa est, cui tamen vi pri-
 vilegii 1684 d. 16. Dec. ab oneribus reliquis ple-
 bejis immunitas competit. Altera & recentior,
 Gammelby, in fundo immuni ejusdem nominis con-
 spicitur. Priorem 1641. vel 1642. exstruxit Nob.
 D:n D. Bildstein, una cum ustrina illa, cui tertium
 inter destruetas locum in §. I. sup. cap. concessi-
 mus. 1684. d. 17. Nov. officinis hujus viri metal-
 licis, adeoque etiam huic nostræ, dabatur privile-
 gii biennii augmentum. Qvod A:o 1653. officina
 quædam 2. fotorum, sub eodem tecto cum hodierna
 sita, fuerit derelicta, eademq; postea ad Fagerwijk
 1655. renata, testantur literarum monumenta; il-
 lius vero ortum & fundationis tempus ignoramus.
 1663. d. 12. Dec. venia D:n Bildstein dabatur, per
 triennium oblationem unico pond. naut. solvendi;
 quæ postea protrahebatur ad annum 1671. d. 18.
 Apr. abinde enim pro officina & fabrica 4. dan-
 da erant p. n. annua. 1725. d. 1. Junii restauranda
 censebatur, cum 3. annorum libertate a tributis
 omnibus. 1738. d. 27. Oct. centus huic & officinæ
 Fagerwijk, communis imponebatur, 12. pond. naut.
 idque ad anni 1748 initium; abinde vero Billnæs
 6. pond. n. solvere tenetur. Officina recentior pri-
 ori adjacet, & natalem suum agnoscit d. 27. Oct.
 1738. Transactis 6. annis libertatis, centui 6. pond.

naut.

naut. est subiecta. Ferri crudi aliquva portio a regionibus metallicis Svecicis emitur, maximam vero ustrinæ Skogby & Fagerwijk suppeditat. Ferrum heic non modo in ordinariam prismaticam, sed etiam quascunq; alias formas, mallo extenditur, &, praeter paucula pond. naut. Holmiam postea transfertur. A littore marino in Pojo $\frac{3}{4}$. mill. haec officinæ distant, & haud procul a via regia juxta altum aquæ lapsum sedem habent. Billnæs aqua de super cadente, Gammelby vero infra transeunte, agitatur. Est haec abundans, sed id secum habet incommodi, ut interdum hyeme glaciei frustulis & floccis nivis impediatur ejus transitus, & inundatio producatur. Repagula etiam molæ serrariæ Lillsors, in bonis aminne, $\frac{1}{4}$. mill. infra officinas in eodem flumine exstructæ, interdum includunt aquam, & in rotas officinarum repellunt, unde haec damno aliquando afficiuntur. Ab Eknæs distant haec machinæ $1.$ $\frac{3}{4}$. mill. terrestri, $2.$ mill. marino itinere, ab ustrina Fischers $\frac{3}{4}$. & a loco suo onerario $1.$ $\frac{1}{2}$. mill. Quotannis 2600. reqviruntur vehicula carbonum praeter illos, qui ad reparationem sunt necessarii. Hi partim venales aferuntur a rusticis proximis, silvarum latifundia possidentibus, partim quoque ex lignis propriis conficiuntur. Signum, quod ferro imponitur in Billnæs N. I. in Gammelby vero

N. II.

N. II.

N. II. ostendit. Nulla ferraria, 3.
vero trumentariæ molæ heic adfuer-
unt, qvarum una tantum hodie in
perfecto est statu. Antiquior offici-
na manus emendatrices propediem
exspectat. Reliqva rite se habent.

His officinis eartumqve dominis
subest 3. mill. terrestri, 11. vero marino itinere hinc
distantia ustrina Skogby, in parœcia Tenala & fundo
eqvitem armante. Dñs C. Bildstein ejus erigendæ
privilegium 1682. concedebatur, cum vero demum
1686. manus exstinctioni admoverentur, nova
tum 4. annorum immunitate ornabatur. 1725. d.
1 Junii 8. annorum libertas huic contigit, cujus
ope post funestum bellum redintegrabatur. Adeo
commodum ad mare habet situm, ut navigia & pe-
dum profunditatis mineram juxta ipsam loveam
adustionis deponere possint, unde ad malleum ean-
dem comminuentem exigua est distantia. Hæc a
fodina Utæ advenit, &, computato nauto, 3. thal-
eupr. ejus pond. naut. constat. Olim quoqve Lapp-
grifswall ejus partem dedit, qvæ mineræ illa pro-
portione adhibebantur, ut illius 11. $\frac{1}{2}$. vasa, quo-
rum quodlibet 2. constabat pond. minor. hujus ve-
ro 8 $\frac{1}{2}$. vasa, 3. pond. min. sub una coctione u-
strinam implerent. 2100. hæc egeret qvorannis p-
naut. mineræ, si modo liqvatio per justum tempus
durare posset, facit vero inopia & aqvæ & car-
bonum,

bonum; ut ultra 10. vel 12. septimanas non protrahatur. Interdum vero ob has caussas nec hoc tempus attingit; anno ita superiori 5. tantum septimanarum heic instituebatur coctio Plenarius ejus usus 1800. vel 2000. qvotannis reqvireret crates carbonum. Harum circiter 400. suppeditare valent propriæ silvæ, prædii nimirum nobilis Lexwall, qvod ustrinæ subjacet; reliqvæ a rusticis emendæ essent. Sed licet remotiores 3 $\frac{1}{2}$. propiores 3. thal. c. pro qvalibet obtineant, non tamen plures ab illis cogi possunt, qvam 5. vel 600. Cum enim mari hi adjaceant, vel piscium capturæ incumbunt, vel ligna cædunt Holmiam transferenda. Idqve tanto studio, ut fama ferat, anno proximo a rusticis intra 2. millaria ustrinam circumiacentibus 4000. strues lignorum quadratas in hunc usum fuisse converfas. Aqva ustrinam alluens, e lacu exiguo, in qvem ductæ sunt paludes variæ, provenit, & molam quoqve farinariam vere & autumno agitat. Ustrina in fundo arenolo & loco aptissimo est constituta. Cui fundamenti bonitati in primis tribuendum est, qvod hæc 95. p. n. ferri crudi qvavis hebdomade conficerere, adeoqve reliqvas in hac regione omnes, superare possit. Hoc partim ad officinas trans fertur, partim in lebetes abit. Signum ferri crudi hic oculis subjicitur. Ad hanc ustrinam spectat ferræ in Grabsko frâlfhemman parœciæ Pojo, una lamina asseres propriis usibus secans, qvamvis e-

SB.

nim

nim silva adsit sufficiens, aqua tamē, nisi vere, et
mosum non largitur.

Ad officinam Fagerwijk, quæ in parœcia Ingo, &
prædio eqvitem armatum exhibente sedem
habet, properamus. Ad eosdem possessores cum pro-
ximo loco consideratis, pertinet. Olim cura D:is
C. Bilstein & hæc ergebatur, idque A:o 1646. venia
Generalis tum Gubernatoris Finlandiæ; Generosiss.
Comitis Petri Brahe, & suffragio Comitis Gen. G:
Lejonhufwud, cuius dominium hæc loca illo ævo a-
gnolcebant. Perhibent porro annales, primo ustrin-
am, deinde officinam, & denique fabricam 2. fo-
corum, hic fuisse excitatam. Anno ejusdem seculi
86 d. 15. Nov. in ustrinæ reparationem, tres anni
a tributo liberi concessi sunt; qui postea duplicaban-
tur; 1683. vero die 24. Sept. fluvii etiam immu-
nitas his laboribus metallicis dabatur. Anno quo-
que 1713. d. 13. Febr. tempore possessoris Helledai,
ob pestem aliasque calamitates, ab omni tribu-
to eximebatur, idque ab A:o 1710, eo usqve,
donec perfectiorem statum induere posset officina.
Postea sub bello Muscovitico hæc eadem passa est
fata duriora, quæ reliquæ hujus regionis subierunt.
Ex quibus eluctari cœpit 1725. d. 1. Junii, per
concessam octennii libertatem. Ab illo tempore
hæc una cum antiquiori officina in Billnæs ad an-
num usqve 1748. 12. dedit pond. naut. (§. VI.)
in posterum vero hæc lola 4. $\frac{1}{2}$. solvere tenetur.

Hodie una constat ustrina, unaqve officina maiore
 2. fotorum, officina qvoqve qvadā mechanica,
 Bleckhammare / i. foci. Gaudet simul fabrica qvadā
 2. fotorum & 4. ignium, unum habente malleum ad excisionem clavorum, & alterum ad usus
 alios. Omnes hæ machinæ prope ad invicem col-
 locatæ sunt, & una eademqve successive utuntur
 aqua, e palude lapidis istu hinc remota, prorum-
 pente, qvæ tamen perennem his operibus motum
 non imprimit. A:o 1740. redintegrabatur ustrinæ
 murus exterior. Minera propriis plerumqve navi-
 bus a fodina Uroæ hactenus advenit, hoc vero an-
 no, & semper in posterum, ceu speramus & vove-
 mus, Lindersberg qvoqve crudum huc contulit
 metallum. 3000. pond. naut. annuatim ustrina di-
 gerere valer. Hoc vero terrum crudum exeditur
 partim hujus officinæ, partim officinarum Billnæs
 malleis. A loco suo onerario $\frac{1}{2}$. mill. tantum di-
 stant hæc machinamenta; hinc advectio vel re-
 portatio pond. naut. non nisi 6. or. reqvirit. Ab
 Eknæs ad hunc locum 2. $\frac{1}{2}$. mill. terrestre, 9. ma-
 rinum est iter. In ustrina præparantur ollæ, ferrum
 crudum, aliæqve rudes materiæ; in officina ve-
 ro terrum malleatum & qvadratae lamellæ ferreæ,
 machina lamellatoria ulterius extendendæ; & tan-
 dem in fabrica vel officina minori varia utensilia
 & vasæ œconomica. Omne tam terrum malleat-
 um, qvam lamellæ ferreæ postea Holmiam trans-
 mituntur. Ad necessitatem horum operum qvo-
 siðon tannis

tannis 7000, fere reqviritur erates carbonum, sc.
ad ustrinam 4500 ad officinam majorem 13, vel
1400 ad machinam lamellatoriam 700 & ad fa-
bricam 160. Harum exigua portio est proprii fun-
di proventus, ubi tamen trabes nobiliorum uluum
reperiuntur; maxima a rusticis emitur, qvi etiam
abundantem illarum copiam apportant, partitione
carbonariorum hanc inter & officinam Svarto A:o
1732. tacta. Omnes haec officinae perpetuo in u-
su esse possent, nisi penuria aquae illis remorat
aliqvando injiceret. Ustrina sub medio Febr. igni-
bus lucere incipit, & per 100. plerumque dies li-
quationem peragit. Lapidés apyri a Capelskær,
calcarii a parœciis Caris & Lojo adveniunt. Fru-
mentum vero & res cibariae heic, ut ad reliquias
officinas fieri solet, partim emuntur a rusticis, par-
tim quoque Holmia adferuntur. Ustrina non alio
gaudet signo ferri crudi, quam litera initiali loci
natalis vel fodinæ, unde minera adducitur. Si-
gnum vero, quo ferrum malleatum notatur, idem
heic est, quod Billnæs officinae recentioris. Stru-
ctura omnis est eximia; elegans quoque ligneum
templum hic conspicitur. Adeo quoque ferraria
foliorum, vere tantum officium exterens, & mola
aquatilis 2. par. lapidum.

Modus, quo ferrum in bracteas & laminas hoc
loco diducitur, jam brevibus exponendus
est. Fabricationi huic laminatoriae privilegium

contigit enim anno 1730. die 26. Apr. cui accessit 1735.
 id. 24. Apr. diminutio $\frac{1}{2}$. soliti vestigalis pro-
 filis ~~bus~~ lamellis, quæ hinc ad exteriores diven-
 duntur. Facies hujus fabricæ externa officinam
 majorem repræsentat, nec interior utriusque appa-
 ratus adeo multum discrepat, repagulum aquarum,
 canalem, rotam, eorumque situm & requisita quod
 concernit. Ipsa domus 24. ulnas longa, & 18 la-
 ra est, & adjunctam sibi habet, in angulo ad de-
 xtram ab introitu cameram, vel ferri quoddam re-
 positorium. Ad axin etiam rotæ aquatilis, adest
 locus quidam quieti metallurgorum dicatus, & Lab-
 orum dictus. Palmarium vero inter hanc & offici-
 nam quaudam majorem discrimen, structura foci-
 tur. 1. pari tollium, 2. magnæ ollæ, mallei incus,
 & operaslorum labores pariunt, de quibus infra
 agere constituius. Non tanta heic requiritur co-
 pia aquæ, quanta in fabrica majore, malleus quip-
 pe hujus machinæ, uhrwælshammarum non tanti
 ponderis est, quanti fabricæ majoris. Unicus præ-
 terea focus, ceterum diximus, cum 1. pari tolli-
 um sit ad motum concitat. Hic focus, Block-
 harden, est $4\frac{1}{2}$. ultarum in quadrato, & $1\frac{1}{2}$. al-
 tus a fundo, priusquam ad binas latera tenuaperit,
 ad reliqua vero, folles & dorsum rotæ aquatilis
 spectantia, murum 1. Ulvae erassitie habet, ac co-
 summatis ipsam simili angulo prope lignum incu-
 alis, muros, ei circumferentes, & iim forniciem con-
 currentes, quæ stramenta. Fundus ejus impletus est
 100. glarea,

glarea, argilla, lapide & scoriis. Hic ad 1. f. uln.
 distantiam infra conum spiratorium (Forman)
 complanatus cernitur, ubi binæ ulnam longæ qvæ-
 drangulares massæ terreæ crudæ (tacjerns giðsar)
 situ obliquo cono spiratorio impositæ sunt, susti-
 nendo ferro assatio, & in lamellas foliaqve abitu-
 ro, adaptatae, nec non plana qvædam massa ejus-
 dem materiæ ad parietem illius erecta conspicit-
 tur, illum a nimio calore conservans, unde etiam
 heterwågg solet appellari. Folles, qvorum spiraeu-
 la decollatim ventum emitunt in conum spirato-
 rium, una cum capitellis suis 4. ulnarum & 16. dig.
 longitudinem possident. Lamina ænea (Koppas for-
 man) ejusdem est magnitudinis, ponderis & figu-
 ræ, ac in officinis majoribus, nisi qvod orisicum
 ejus constituati quadratum, oblongum, 2. dig. la-
 tum & VI. dig. latum qvod interit frico, secun-
 dum longitudinem foraminis coni spiratorii, ad pal-
 mæ longitudinem, & 10. vel 12. graduum incli-
 nationem habet. Instrumenta varia hie vspj se-
 offerunt, utrōque forcipum diversa genera, Brânn-
 hâll & Knaptanger, prismaricæ particæ terreæ, long-
 girudinis 2. ulnarum, wqsm. Jern vel Stôresspitt,
 qvæ subiectinatur ferro in bracteas diducendo. Stôr-
 sen/ domi illud, ut more metallurgorum loquuntur,
 factum dñndiur, ligges i Sack: Neconon hârdspete.
 Ad eam resalit hæc magna gallæ in ferreas id est
 latæ & a. profundæ, qvæ implata sunt aqua ar-
 bo musiqsi minimevisaq. ex quæ membrum gilloſa,
 loci

glossa, cui Störtsen immittitur, priusquam facio includitur. Duo heic adhibentur mallei. Unus Gleichhammare dicitur; Alter vero Blechhammare. Ille ulnae longitudine gaudet, & gravitate 8 vel 10. pond. minora ordinaria adæqvat, soletque adhiberi ad urvällning/ wistning & gleichning. Posterior 1. uln. 3. dig est longus, & os ejus subglobosam possidet figuram. Hic in foliatione ferri usurpatur, nār sibtsen bladas/ qvod fit ter vel quater qualibet septimana. Tum prior ille malleus e columna, Ständsuhl/ removetur, & hic substituitur. Incus e durissimo ferro crudo confecta, ejusdem fere est formæ ac officinarum majorum. Scamnum qvoddam 7. ulnarum, Klippbänken/ tres sibi infixas habet forfices concitorias, ejusdem magnitudinis & formæ. In alio ædificio, Förtenechselset/ lamellæ terreæ stanno obducuntur. Varii hic peraguntur labores. Concisioni bractearum ferrearum & heic domus qvædam est dicata, Klippwärckstaden: ubi 2. adlunt forfices, similes illis, qvas in æde malleatoria jam vidimus, & tertia minor, exiguae lamellas parans, ad 13. dig. longitudinem & 10. latit. Inde ad Barshuset patet aditus, cuius caminus Barégn dicitur, ubi lamellæ politæ redduntur arena ripali albicante ac aqua, cui operi vala varia inserviunt. Tertia domus est, ubi bractæ stanno obducuntur, Förteneare wärckstaden/ camino instructa, Förteneare ugnen/ quadrato, & ad 12. uln. altitudinem supra pavimentum lapideum ascen-

scendente, ab ultimo margine undiqvaqve usque ad
 vas stanni liqvationi inserviens, Fortenare pannant
 ferri erudi massis i dig. crassitiei, obtecto. Huic adjun-
 gitur alia fornax Rantigny & tertia, Torchigny. Est præ-
 ter has deniqve alia, ubi lamine qvoq; calefiunt, qvan-
 do fortute siliginis polienda erunt. Caminus exiguus
 liqvetactorius & ædes carbonaria aliquantum ab
 hoc ædificio distant. Visis sic breviter ipsis offi-
 cinis earumqve apparatu, processus laboris etiam
 paucis erit attingendus. Ferrum his usibus dica-
 tum in officina majore in perticas quadratas &
 majoris vel minoris longitudinis extenditur, an-
 gulique intrortum vertuntur, ut eo melius in offi-
 cina lamellarioria manibus tractari possint. Hoc
 ferrum artis lamellarioræ magistro traditur, qui
 illud una cum Cyclopibos suis, calefactum ulte-
 riis dilatat, qvod rictus dicitur. Malleus, Gleich-
 vel Uhwällshammarum hoc opus peragit, cui sub-
 mittuntur caletactæ hæ terri massæ, postqvam in
 partes minores suèrè dissecataæ. Harum & simili-
 foco induuntur, donec ignescunt. Unum illarum
 latus ad trium fere dig. latitudinem distendit uhwäll-
 harum / qvod vocatur uhtwilla. In altero dilatando
 Semsglicherit & Federhausgleichern occupantur,
 & poitea calidam adhuc lamellam in eudi impo-
 nant, malleoq; incurvant, qui labor willi / & in-
 curvata ejusmodi lamella, unum par dieitur. &
 ejusmodi paria cuilibet forcipi includuntur, & 4
 barum

harum simul foco; ut ignescant, immittuntur, qvæ postea a Gleicharne sub malleo ad palmæ latitudinem ab uiraqve parte extenduntur. Hoc gleicha til stôrts appellatur, & abinde qvodlibet par lamellarum Stôrts dicitur. Has refrigeratas tiro in ollam aqua argillosa subili impletam demergit. Postea removet magister malleum priorem, & admovet aliud majorem, Bleckhamaren; Eodem tempore Semsgleichern cum urwâldaren & tirone Stôtsen vel laminas ferri aquæ argillose immisas, nemirum in igne confluant, eximit, & 25. ejusmodi Stôrts in fasciculum colligit, horumque binos arctissime cuilibet forcipi includit, qvorum 4. simul imponuntur ferreis sustentaculis, Stôrtspett / & foci igne subiguntur. Hoc lägga i Sack/ nostris dicitur. Hinc grandioribus obruuntur carbonibus, & fragmentis tenuibus ferri crudi; tum ignem subdunt, & folles moventur, donec probe calefacti fuerint laminarum fasciculi. Tum magister & hârdsmeden / qvilibet 2. forcipes sub malleo extendunt, idqve ter repetunt, anteqvam debita obtinetur longitudo & latitudo. Refrigeratae lamellæ forcice concilia 14. dig. longæ, 11. latæ redduntur, qvod Storbladæ appellatur. 27. vel 28. catervæ, stock / qvarum qvæqve 120. continent lamellas, heic qvalibet septimana parantur. Harum una plerumqve inepta est, qvæ stanno obducatur, & flâckbleck nominari iverit. Reliqvæ jam ad alterum ædificium deportantur, ubi novam cisionem,

eisionem, ut 13. dig. longitudinem, 10. lat. servent,
 subeunt. Postea in barshuset in variis vasis, bars
 & hæfletunnor / successively per 4. dies macerantur
 in aqua tepida, cui immixta est farina silaginea &
 acidum; & in rea aliquoties invertuntur. Hinc
 in dolia aqua frigida impleta, rijstunnor / conjici-
 untur, unde exemptæ bractæ arena per politæ red-
 duntur, ut niteant. Postea iterum in aqua pura,
 vel tantillum enim arefactæ rubiginem contrahunt,
 asservantur; donec stanno illas obducendi tempus
 advenerit, quod antea fieri non potest, quam 1800.
 vel plures paratæ tuerint lamellæ. Tum stannum
 liquescit, cui admiscetur aliquantum sebi, & cupri
 portio illa proportione, ut binæ ejus libræ respon-
 deant 2. stanni centenariis. Laminæ aliquæ hu-
 midæ simul huic vasi, in quo stannum fluit, caute
 immittuntur, humoris enim adventu stanni feren-
 tes particulæ dispergantur, & oculis periculum cre-
 ant. Post aliquot minuta inde eximuntur, & in
 cumulo calorem exuunt, quod dicitur brâna af.
 In hac frigefactione mysterium artis consistere per-
 hibetur, & fortior vel debilior stanni cum ferro
 cohæsio. Hæ laminæ adhuc iterata vice stanno
 tingendæ sunt. Anteqvam vero omni calore sunt
 orbatæ, ferragine lebum adhærens abstergitur & re-
 movetur. Ita paratæ bractæ ad Rantugnen able-
 gantur, cui singulæ seorsim immittuntur, non ta-
 men integræ, sed illud tantum latus, ad digitii cir-
 citer profunditatem, quod, dum e stanno fluido

eximebantur, & in Gütschragen / certo loculamento,
 collocabantur, deorsum verum erat, & quod stanni cras-
 fiores moleculæ confluxerunt. Matre vero hinc exi-
 mendæ sunt, alias enim non haec modo eminentiae, sed
 etiam reliquum stannum fluidum redditus. Hic la-
 bor fatus nuncupatur, & pars laminarum calorii
 exposita, postea, ut politura redeat, multo fricatur.
 Deinde exsiccatur una pars in Torchugnen / reliqua
 in fornace altera; & hinc exemptæ furfure silagineo
 politæ redduntur, atque iterum foventur in fornace
 exsiccatoria. Postea in fasciculum palmæ crassitie
 colliguntur, & malleo manuario majore probe
 rinduntur, donec omnes rugæ calore contractæ
 evanescunt, & bracteæ fiunt instar speculi planæ.
 Hoc facto aste invicem separantur in certas species,
 & crassiores seorsim collocantur, postea mediocres,
 quæ vocantur *Sincklair*, denique tenuiores, *Foudre*;
 pessimæ vero, & quibus vitium inest, *Utskott* nun-
 cupantur. Tandem rotundis doliis includuntur, ita
 ut quodlibet 450. laminas capiat. Genera lamel-
 larum summo numerantur 6. *Creutz*, *Utskott*, *Sinck-*
lair, *Stora exim bläck* / *Foudre* & *Bodenbläck*. Haec
 omnes numerantur catervatum, nimisrum 120, in
 qualibet caterva. Ast *Bodenbläck* 70. catervam ta-
 lem constituant, Operariorum in fabrica, *Bläck*-
Hämmeren / *Agnens* dicit hujus artis magister
 (*Bläckhämmeren*) qui adjunctos sibi habet, coadju-
 tores (*Härdmäden* / *Emgleyher* / *Federhäusglei-
 chern* / *Unwälluren* & *Kirgofsen*). Ferrum datur ma-
 gistro per centenarios, quorum quisque 100. libr.
 Norib-

Norib. vel 120. Svec. continet; & reddit catervam
(en stock) laminarum, 64. vel 68. libr. Arnhaho-
nem, gedinggeld & mercedem hic pro se & suis
recipit, & minoria in officina sua requisita ipse
comparare tenetur. Alterum aedificium, ubi stan-
no obducuntur lamellæ, habet quoque primarium
artificem, Göttenace mästaren/ cum suis discipulis.
Requiruntur præterea hic interdum ad transferen-
das & poliendas lamellas alii operarii mercede di-
urna conducti. Certum pro qualibet caterva la-
minarum hic artifex pretium accipit, nimisrum
pro Sinclair, Foudre & Greutz i. 1. Boden-
bläck/ & stora extra bläck 3. & Utskotts 1. thal.
imperiales Saxon: in cajus premii partem, etiam
adjudatores ejus admittendi sunt. Pro nigris vero
laminis, & ineptis, ut stanno obducantur, cum has
tantum circumcidat, & vasis indat, non nisi 4.
grosch. mercedem reportat. Possessor carbonum, 18.
tonnas qualibet septimana, ligna necessaria, Jam-
nas, & stanni 30. libr Norib. vel 36. Svec. pro
qvolibet vase, suppeditat, reliqua necessaria artifici
ipst⁹ subministrare incumbit. Holmiæ qvodlibet vas
lammelarium 170. usqve ad 200. thal. constat, sed
apud exterios pretium ejus non posse ultra 160. th.
intendi, relatum accepimus.

Officina Svartå in comitatu Ræburgensi, par-
cia Caris, & fundo censuali Knashy exstructa
conspicitur. Proximum emporium Eknæs 3. Hel-
sing. K. 2

singforsia 8 Aboa 13. officina Billnæs 1. & Fagerwijk 1. mill itinere terrestri hinc distant. Hodie D:n Henr. Job. Kreij eam possidet. Est hæc regionis nostræ antiquissima, de cuius ortu silent annales. Tempore tamen gl. Regis Caroli IX. exstructam esse, idque impensis publicis, probabilis admodum est conjectura. Una cum fodina Ojamo hæc colebatur, & mineræ liqvationi inserviebat ustrina illa, cuius fata c. II. §. I. tetigimus. A:ño 1644. d. 30. Nov. pignori Merc. Ab. I. Wolle, pro 2000. thal. arg. dabantur hæ officinæ, qvi oblationem annuam 4. pond. naut. prò qvilibet malleo solvere tenebatur. Ab hoc ad Petrum Thorwæst transit, cui 1647. d. 3. Nov. concedebatur, heic varias erigere manufacturas. Cui veniæ 1649. d. 19. Febr. accessit alia, ut loco decimarum & certæ oblationis, qvotannis pro officinis his tantum 32. thaleri arg. exhiberentur. A:o 1669. d. 26. Apr. obtinuit idem Thorwæst 4. annorum libertatem ab omni oblatione, abinde vero, qvovis anno pro officinis & ustrina daret 70. thal. arg. sive ustrina liqvationem perageret, sive qviesceret. 1676. d. 21. Febr. constituebatur, ut pro qvilibet toco 1. pond. naut. solveretur. 1686. officinam utramque repandi venia concedebatur, 1704. vero, insciis superioribus, una inculta relinqvebatur. Adfuit heic illo ævo machina chalybis præparationi intervens, sed qvæ dudum suum experta est interitum. Pace restituta, 1725. d. 1. Junii una officinarum per liberta-

bertatem plenariam & annorum ad florem pristinum induendum excitabatur, qibus addebantur
 1732. d. 8. Aug. 6. novi; illis vero transactis, possessor, qui hodie est, prolongationem ulteriorem quidem petiit, sed 1737. d. 24. Sept. repullam tulit. Abinde itaque anniversaria ejus oblatio ad 1747. fuerunt 6. p. n. sed hic annus novum censum secum tulit, 4. nimirum pond. naut. Jam superbit hic locus una officina majore 2. focorum, & fabrica 3. focorum & 6. ignium, nec non clavorum malleo uno. Ferrum crudum subministrant societates metallicæ Nora & Linders in Svecia, & præterea in officina majori conficitur ferrum malleatum, ac minori inservitura ferramenta, Knipsmeds ämnen; in fabrica vero majora & minora utensilia. Exspectat postulatis suis responsa possessor, ut tam officinam quam ustrinam pristinam illi restaurare concedatur. Interim sub spe indulgentiæ altera hæc officina eousque increvit, ut, præter unum focum & rotam aquatilem, ad perfectionem suæ nil quidquam desideret. Duo habet hæc officina loca oneraria, unum in parœcia Pojo, hinc 2. milli distantem, navigationi in Sveciam commodum. Alterum in Ingo, 1. 5. mill. remotum, itineri Revalliam & Helsingforiam verius aptum. Ad priorem propriæ naves ferro crudo onustæ appellunt. Aova opera hæc movens e lacu Lojtensi descendit, qui 30. tantum peric. ab officinis his distat, & ingentem format aquæ lapsum, machinis his agit.

agitandis plusquam sufficientem. Hæc situs opportunitas facit, ut non modo lacui huic ingenti adiacentes ruricolæ Lojoënses & Wichtilenses, possint carbones scaphis huc deferre, sed possessor insuper, magno sumtu, binos fluvios purgavit & navigabiles reddidit, unde tam carbonariis quam reliquis vecturis insigne levamentum accessit. Facit tamen rusticorum in carbonibus apportandis legnities, & inæquales, ceu perhibetur, inter hanc & officinas adjacentes, in primis Fagerwijk, fortis, unde hæc plus possideret carbonum, quam in usus vertere posset, ut 1500. vehicularum, quibus eget hæc officina, maxima pars in propriis conficienda sit silvis, in primis e bonis possessoris in parœcia Wichtis; quæ quamvis 6. mill. hinc dissipata sint, possunt tamen secundo amne abinde ligna huc defluere. Ferrum vel in hac regione, vel Holmiæ, emtores invenit. Malleato prisma cuique adpositum signum discretivū imprimitur. Molæ ferrariæ 9. laminarum trabes suppeditant arboreta Wichtilensia, unde etiam grandiores trunci aliis usibus haberi possunt. Afferes partim Holmiæ, partim Aboæ, jam majori jam minori pretio, veneunt. Binæ moletrinæ quadrinæ heic in perpetuo motu sunt constitutæ. Possidet officina templum vetustum.

S. X.

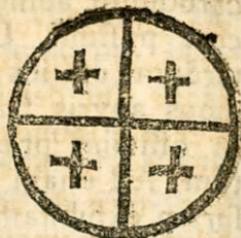
IN territorio Borgoënsi, parœcia Perno, & fundo
ab oneribus plebejis immuni, Forsby, officina est
eiusdem nominis, ad quam a Degerby 2. mill. terr.
3. mar. Borgoa 2.¹. terr. 3. mar. est iter, quæque
hodie possidetur a Merc. Holm. Ddmn. Job. Lud. Hoff-
man, Wit. Meister, & D:n. Joh. Hind. Nordström.
Una ustrina his comparet, & 2. officinæ 4. foco-
rum, fabrica denique 3. tocorum & 6. ignium.
Fundata est 1682. d. 7. Sept. a Gubernatore Bar.
Laur. Creutz, eum 10. annorum libertate pro ustrina
& 2. officinis, quæ primo 3. tantum focus ute-
bantur, quibus postea, tempore nescio quo, quartus
accessit. Ustrinæ 1682. d. 29. Nov. concedebat-
tur, rudem sibi materiam quotannis 14. dierum
Ipatio eruere e fodina Biörsta / & 1684. d. 23.
Apr. e fodina Hullewind; anno vero 1689. d. 13.
Apr. septimanæ tractio annua huic data est in fo-
dina Dannemorense. 1686. hic exstrebatur fabri-
ca quædam. Circa annum 1690. etiam malleus chal-
lybis confectioni adaptatus hoc loco aderat. Haud
multo post destruebatur unus focus, alter vero u-
na cum officina repentino incendio deletus est 1696.
neque ob intervenientem mortem possessoris & sub-
leqvens bellum, ex illa ruina emergere potuit. Of-
ficina vero, quæ remanserat, 3. pond. naut. cen-
sum gerebat. 1725. d. 20. Maji opera fabrilia hic
iterum erigendi facta est potestas, & officina 2.
focorum ustrinaque mox caput extulerunt. 1740.

d. 23

d. 28. Febr. altera etiam officina totidem locorum, loco tamen quam antea aptiori, e cineribus elastiari cœpit. Prior illa obtinuit 8. annorum libertatem, quæ A;o 1736. d. 9. Jan. in alterum octenium protrahebatur, ustrina etiam 1740 d. 3. Junii longiores immunitatis moras est consecuta. Huic vero posteriori officinæ 10. annorum privilegium concessum est. 1744. d. 17. Sept. facta est inquisitio damni, quod his officinis intulit ultima invasio hostium, cuius respectu 1747. d. 23. Oct. libertatis extensio nem ad anni 1754. finem obtinuerunt. Abinde vero quælibet earum 6. dabit pond. naut. Minera, quam concoqvit ustrina, vel a fodiinis Utœ & Lappgrufwan in Svecia, vel a Lindersberg hujus regionis, advenit. Una cum naulo pond. naut. primæ 13. secundæ 14. & tertiæ 11. marc. stat pretio; vecturæ vero terrestris impensæ exiguae vel nullæ sunt, cum officinæ hæ mari adjaceant. Ustrinæ crudum metallum in officinis ulterius elaboratur, & ubi hoc non sufficit harum occupationi, vi privilegii a:i 1740. d. 28. Febr. a regionibus metallicis Svecicis huc affertur. In utraqve officina 1200. excudi possunt pond. naut. non numeratis illis 15. supra quemlibet centenarium, quæ vi privilegii nobilitatis hic parare licet. Et quamvis silvæ adsint sufficienes, laudabili tamen œconomia cœspitem optimi generis, utpote qui microscopio consideratus radiculas complicatas, a mixtione terrea liberas, ostendit, & cujus copia in distantia $\frac{1}{4}$. mill. ab officinis reperitur, loco carbo.

carbonum adhibent, ita ut horum tertiae parti parcer possint. Ustrina, pro copia requisitorum, interdum diutius, interdum brevius servet, & lapidibus aprys Capelskær, calcaris e confinio, utitur. In officinis preparatur non modo ferrum malleatum, sed etiam secundum modum traditum & mensuram exhibitam (champlun.) & in fabrica denique res & instrumenta varia conficiuntur. Hæc non adhuc privilegium obtinuit, & aqua in peccus incidente agitatur. Ad fabricam etiam chalybis redintegrandam 1745. se obtulerunt possessores, sed nondum responsi quid tulerunt. Aquam his operibus largitur fluvius, ortum dicens e magno lacu Pajæne in Tavastia, per districtum Kymmenegårdensem transeunte, ibique se dividente. Brachium vero illud, quod huc protenditur, in 2. mill. distan-
tia septentrionem versus ab his officinis, auget ex-
itum ad fluxu alterius lacus, Pyhäjärv. Hinc a-
qua, dum repagulis rite coercetur, penuria non
laborant hæ machinæ, licet in unica cataracta ar-
ete habitent, nisi sub æstu aut frigore intensiore.
Tum enim, ne nobilioibus impedimento sint,
quiescent ignobiliores operæ, quæ sunt mola quæ-
dam farinaria trium p. lapidum, & terraria, ubi
trunci propriarum silvarum 6. dentatis lamellis dis-
secantur in asperes, quorumque, vi census 1737.
d. 22. Martii, 300. dodecades hic conficere lici-
tum est. Cum ferrum officinæ crudum non sit
vendibile, nec signo illud eget. Officinarum vero

malleata prismata appositam notam gerunt. Templum quoddam ligneum pietati metallariorum est dicatum.

§. XI.

IN districtu & territorio Kymmenegårdensi unica quoque floret officina, quæ in parœcia Pyttis & fundo et hercufat Såteri sita est. Olim Petijerwi dicebatur, hodie Stræmfore. Possessores moderni sunt Coniui Degerbyensis Dn. Jac. Forssell, & Dn. And. Nordström. Primus vero fundator erat legiter & postea Regius Senator Gen. Comes Dn. Joh. Creutz. Hius ædificandæ privilegium dabatur 1698. d. 5. Febr. & in usu erat ad annum usque 1711. qvo fortuito incendio exurebatur. In qvo statu mansit ad A. 1744. tum enim hodierni loci possessores libertatem illam restaurandi, simulque fabri-
cam quandam minorem, ferram a-
liaque opera hic erigendi, & appo-
fita nota terrum suam insigniendi,
petiverunt, quæ etiam illis concede-
batur d. 4. Julii teqventis anni. Eadem
tamen tola, quæ olim hic conspicieba-
tur, etiam hodie adegit officina major-
at. fororum. Certos quosdam libertatis annos non ha-
bet,

bet, census tamen ejus, 6. scil. pond. naut. A:o 1747. determinabatur. Canali gaudet 8. perticarum & pretioso aggere. Ejus ope aqua perennis facta est, idque sine detimento cujusdam, cum nec loca adjacentia inundet fluvius, nec ullæ aliæ machinæ aquatiles in hoc ramo fluvii Keltis vel Abbottors adfint, quæ de remora aquis injecta conqueri possent. Silva circum circa, non ad carbonarias modo, sed etiam alias quascunq; necessitates, adest sufficiens, redditus etiam ab adjacentibus augmentis in carbones est convertibili. Hinc excusio annua 700, ad minimum pond. naut. hic peragi posset absq;e carbonibus emtiriis, qvorum, cum nullæ aliæ machinæ vulcaniæ sint in confiniis, etiam habere liceret copiam. Ferrum crudum e regionibus Sveciæ metallicis, vi privilegii officinis ferrariis Finnicis concessi, & hæc obtinere posset, sed magis ad illam redit lucrum ex usu rudis metalli Lindersbergensis prope Helsingforiam, ubi minera sufficiens est & optimi generis, in cuius fodinae societatem, ita ut quartam ejus possideat partem, hæc officina est admissa. Ferrum malleatum vel in hac regione vel Holmiæ venale exponitur. Degerby hinc 2. mill. terr. itinere est remota, & proxima maris ripa 2. mill. Mola ferraria 1. folii, & frumentaria unius catilli usibus domesticis inservit.

§. XII.

Ultima omnium est officina A:o 1746. d^r 4 Iulii instituta, in Sawolaxia, territorio Mediedels

& Kuopio parœcia, quæ a fluvio Juckiæ, in quo sita est, nomen traxit. Hæc unum malleum & focios binos ad præparationem ferri e minera palustri & lacustri convertere tenetur. Novennii libertatem obtinuit, adeoqve censui nondum est subiecta. D:na Brynolphus Brunou cum sociis illam possidet.

§ XIII.

ITa fidem datam, pro modulo virium, liberavimus, & officinas ferrarias Finnicas omnes breviter adumbravimus. Animus quoqve erat, addere his varias oblerationes œconomicas, & exponere modum liqvationis mineræ in ustrinis, recoctionis ferri crudi in officinis, nec non fabricarum minorum labores ordine recensere; adeoqve integrum processū metallurgicum circa ferrum, ut in nostris peragitur officinis, oculis exhibere: & simul, si quæ obvenient vitia, illa, una cum mediis emendationis, indicare. Sed horum aliquæ a viris metallurgiæ peritissimis jam sunt luculentissime exposta reliqua vires & facultates meas transcendere, iubens agnoscere. Præterea sub manu scribentis ita crevit iam hoc argumentum, ut propositam dissertationi formam modumque egressum sit. Tuum vero, b. l. favorem benignamqve interpretationem tanto confidentius mihi polliceor, quanto certius constat, nobilissimi hujus argumenti ampliorem explorationem ingenium subactum & prolixum tempus requirere. Me autem non res modo, sed etiam verba sèpius destituerunt. Deum demum supplices oremus, velit immensa sua bonitate operibus nostris metallicis benedictionem & perpetuitatem largiri, ut patria dulcissima hæc inter reliqua sua bona semper numerare possit.

C. S. G.